

1.Uluslararası Katılımlı Ebelik Sempozyumu

Gelecek İçin Bir Milyon Ebe Daha

5 Mayıs 2026

KSÜ Kongre Merkezi

POSTER BİLDİRİ KİTABI

1st Midwifery Symposium with
International Participation
One Million More Midwives for the Future

<https://ebeliksempozyumu2026.ksu.edu.tr/Default?SId=34407>

Copyright 2026 –Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik
Bölümü

Bu eserin basım, yayım ve çoğaltma hakları Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık
Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'ne aittir.

ISBN: 978-625-8447-11-8

1. Uluslararası Katılımlı Ebelik Sempozyumu POSTER BİLDİRİ KİTABI

Yayın hakkı: © Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

<https://ebeliksempozyumu2026.ksu.edu.tr/Default?SID=34407>

E-Posta: ebelik@ksu.edu.tr

ÖNSÖZ

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü tarafından, 5 Mayıs Uluslararası Ebeler Günü kapsamında düzenlenen “1. Uluslararası Katılımlı Ebelik Sempozyumu”, ebelik mesleğinin bilimsel, kültürel, teknolojik ve mesleki gelişimine katkı sağlamak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (International Confederation of Midwives-ICM) tarafından 2026 yılı teması olarak belirlenen “Bir Milyon Ebe Daha (One Million More Midwives)” yaklaşımından hareketle sempozyumumuzun ana teması **“Gelecek İçin Bir Milyon Ebe Daha”** olarak belirlenmiştir.

Sempozyum kapsamında; ebelikte kültürel yaklaşımlar ve uluslararası deneyimler, mevzuat ve akreditasyon süreçleri, mesleki güçlenme, gelenekten geleceğe ebelikte dönüşüm ve yapay zekâ uygulamaları gibi güncel ve disiplinlerarası konular ele alınmıştır. Alanında uzman akademisyenler, araştırmacılar, klinisyenler ve öğrencilerin katkılarıyla gerçekleştirilen bu bilimsel etkinlikte bilgi paylaşımının artırılması, mesleki dayanışmanın güçlendirilmesi ve ebelik mesleğinin görünürlüğünün artırılması hedeflenmiştir.

Sempozyumumuz hakemli bir bilimsel etkinlik olarak düzenlenmiş olup, gönderilen özet bildiriler kör hakem değerlendirme sürecinden geçirilmiştir. Değerlendirme sonucunda kabul edilen toplam 28 poster bildiri, 978-625-8447-11-8 ISBN numaralı bu sempozyum kitabında yayımlanmaktadır. Bildiri sunumları poster formatında ve yüz yüze gerçekleştirilmiştir.

Bu kitapta sempozyum kapsamında sunulan ve yayımlanmasına izin verilen özet bildiriler yer almaktadır. Bildirilerin, ebelik alanındaki güncel bilimsel çalışmaları bir araya getirerek araştırmacılar, öğrenciler ve sağlık profesyonelleri için önemli bir bilimsel kaynak oluşturacağına inanıyoruz.

Sempozyumumuzda yer alan değerli konuşmacılarımıza, katılımcılarımıza, bilimsel kurul üyelerimize, hakemlerimize ve organizasyon ekibimize katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
DAVET	7
KURULLAR	8
SEMPOZYUM PROGRAMI	11
POSTER BİLDİRİ ÖZET METİNLERİ	12
Üreme Sağlığında Stigma: Küretaj Deneyimi Yaşayan Kadınların Algısı <i>Ayşe KÜRKLÜ</i>	13
2026 Perspektifiyle Covid-19 ve Damgalanma: Geleneksel Derleme <i>Aysel BÜLEZ, Leyla KESGİNGÖZ</i>	15
Pandemi Sürecinde Yapay Zekânın Enfeksiyon Yayılmına Etkisi <i>Rümeysa GÜLAÇTI</i>	17
Mikrobiyata Dostu Doğum ve Gelecek Nesillerin Sağlığında Ebenin Rolü <i>Özlem BOLAT AY, Hülya KAMALAK</i>	19
Yeşil Doğumhaneler: Doğum Ünitelerinde Ekolojik Ayak İzini Azaltmak İçin Sürdürülebilir Ebelik Yaklaşımları <i>Hilal AKTAŞ, Serap ÖNER</i>	21
Postpartum Bakımda Babanın Aktif Rolünün Etkilerinin İncelenmesi <i>Esin GÜNDÜZ, Hülya KAMALAK</i>	23
Perinatal Dönemde Yapay Zekâ Tabanlı Klinik Karar Destek Sistemlerinin Ebelik Bakımına Etkisi <i>Sudenaz ELMAS, Hatice Gül ÖZTAŞ</i>	25
Farklı Doğum Pozisyonları ve Doğum Dansının Ebelik Bakımı Açısından Değerlendirilmesi <i>Asmaa Ahmed Elalfi Mohamed ELBOGHDADI, Rim EL İBRAHİM</i>	28
Sağlık Eğitiminde Simülasyon ve Sanal Gerçeklik Uygulamaları: Öğrenme Çıktıları ve Klinik Yeterliliğe Etkileri <i>Emine AKSÜT AKÇAY, Tuğba ÖZDEK</i>	30
Türkiye’de Değişen Sağlık Ortamında Bir Ebenin 30 Yılı: Bir Sağlık Profesyoneli Adayının (Oğul) Gözünden Yansıtıcı Bir Anlatı Araştırması <i>Nihal ALOĞLU, Enis Kağan YÜKSEL</i>	33

Suda Doğum, Planlı Evde Doğum, SSVD ve Epidural Doğumun Ebelik Bakımı Açısından Değerlendirilmesi <i>Esmâ OSMAN, Rim EL İBRAHİM</i>	37
Geleceğin Şifresi: Sağlık Hizmetlerinde Dijital Dönüşüm ve Kalite Entegrasyonu <i>Nihal ALOĞLU, Melike EVLİCE, Mehmet Çağtay ASLAN</i>	39
Nefes-Solunum Teknikleri, Nefes Terapi Ve Aromaterapinin Gebelik ve Doğum Sürecindeki Yeri <i>Rim EL İBRAHİM, Esmâ OSMAN</i>	43
Gebelerde Sosyal Medya Kullanım Süresinin Beden Algısı ve Gebelik Kaygısı İle İlişkisi <i>Melike TAN ÇELİK</i>	45
Ebelikte Doğum Sonrası Depresyonun Öngörüsünde Makine Öğrenmesi Yaklaşımları <i>Emine AKSÜT AKÇAY, Rabia İpek ŞAHİN</i>	47
Ebelik Ve Hemşirelik Eğitiminde Simülasyon Temelli Öğrenme Uygulamaları: Klinik Yetkinlik ve Psikososyal Kazanımlar Üzerine Bir Sentez <i>Nihal ALOĞLU, Halil KOCA</i>	49
Plasenta Previa ve Wolff–Parkinson–White Sendromu Olan Gebede Sezaryen Sonrası Bütüncül Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu <i>Mehmet AHRAZ, Özlem KARADEMİR</i>	53
Beta Talasemi ve Plasenta Previa Olan Gebede Sezaryen Cerrahisi Sonrası Bakım: Olgu Sunumu <i>Mehmet AHRAZ, Burhan GÜNGÖR</i>	57
Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Yapay Zekâ Uygulamaları ve Ebelik Bakımı Açısından Değerlendirilmesi: Güncel Bir Derleme <i>Sevde UÇAR, Hatice Gül ÖZTAŞ</i>	60
Anne Bebek Temas Engelinin Annelik Hüznü ve Uyumuna Etkisi <i>İrem BÜYÜKBOZAT, Aysel BÜLEZ</i>	62
Sağlık Eğitiminde Dijital Dönüşüm: Simülasyon ve Sanal Gerçeklik Yaklaşımları <i>Eda SEVER, Aslıhan BOLAT SELA</i>	64
Bir Ebenin Kaleminden: Ebelik Mesleğinde Kalite Yönetimi <i>Aslıhan BOLAT SELA, Eda SEVER</i>	67
Dijital Sağlık, Yapay Zekâ ve Sağlık Bilimlerinde Teknoloji Kullanımı <i>Nihal ALOĞLU, Rumeysa OĞULLUK, Aleyna Aylin ARDİLİ</i>	69

Erken Ten Tene Temasın Anne-Bebek Bağlanması ve Travmatik Doğum Algısına Etkisinin İncelenmesi <i>Hatice OKÇU, Aysel BÜLEZ</i>	71
Yenidoğan Canlandırmasında Güncel Yaklaşımlar <i>Büşra IŞIKCAN, Güldane Damla KAYA</i>	73
Ebeveyn Sağlık Okuryazarlığının Çocuk Sağlığına Etkisi: Dijitalleşme Perspektifinden Bir Değerlendirme <i>Mehtap SÖNMEZ, Melike EVLİCE, Mehmet Çağtay ASLAN</i>	75
Kültürel ve Geleneksel Uygulamaların Doğum Ağrısının Yönetimine Etkisi: Bir Derleme <i>Gülistan ACABAN, Serap ÖNER</i>	79
Dijital Sağlık Ekosisteminde Yeni Nesil Yetkinlikler ve Stratejik Rol Dönüşümü <i>Nihal ALOĞLU, Müzeyyen TORAMAN</i>	81

DAVET

Sayın Meslektaşlarım ve Sevgili Öğrenciler,

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü olarak, 5 Mayıs Uluslararası Ebeler Günü’nü sizlerle birlikte kutlamak ve bilimsel bilgi paylaşımını güçlendirmek amacıyla düzenlediğimiz “1. Uluslararası Katılımlı Ebelik Sempozyumu”na sizleri davet etmekten büyük onur duymaktayız. Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (International Confederation of Midwives (ICM)) tarafından 2026 yılı teması “Bir Milyon Ebe Daha (One Million More Midwives)” olarak belirlenmiştir. Bu tema, küresel ölçekte anne, yenidoğan ve ergen sağlığının iyileştirilmesi için ebe sayısının artırılmasının kritik önemine dikkat çekmektedir. ICM tarafından sunulan küresel strateji belgeleri ve toolkitler, ülkelerin ebe iş gücünü güçlendirmesi, eğitim kalitesini artırması ve bakım hizmetlerini yaygınlaştırması için yol gösterici niteliktedir. Bu kapsamda sempozyumumuzun ana teması “*Gelecek İçin Bir Milyon Ebe Daha*” olarak belirlenmiştir;

ICM’in ortaya koyduğu çerçeve doğrultusunda ebelik mesleğinin kültürel, yasal ve teknolojik boyutları bütüncül bir yaklaşımla ele alınmıştır. Sempozyum programımızda:

- Ebelikte kültürel yaklaşımlar ve uluslararası deneyimler,
- Mevzuat, akreditasyon ve mesleki güçlenme,
- Gelenekten geleceğe ebelikte dönüşüm ve yapay zekâ uygulamaları başlıklarında oluşturulan oturumlar ile güncel ve disiplinlerarası bir içerik sunulmaktadır.

Alanında uzman akademisyenler ve meslektaşlarımızın katkılarıyla gerçekleştirilecek bu bilimsel etkinliğin; bilgi paylaşımını artıracığı, mesleki farkındalığı güçlendireceği ve ebelik mesleğinin görünürlüğünü ulusal ve uluslararası düzeyde artıracığına inanıyoruz. Sempozyumumuz, 5 Mayıs Uluslararası Ebeler Günü’nde hibrit (çevrim içi ve yüz yüze) olarak gerçekleştirilecek olup, siz değerli katılımcılarımızı aramızda görmekten büyük mutluluk duyacağız.

Katılımınız ve katkılarınızla daha güçlü bir mesleki gelecek inşa edeceğimize inanıyor, sizleri sempozyumumuza davet ediyoruz.

Saygılarımla

Sempozyum Düzenleme Kurulu adına,

Doç. Dr. Aysel BÜLEZ / **Sempozyum Başkanı**

(Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölüm Başkanı)

KURULLAR

Onursal Başkan

Prof. Dr. İbrahim Taner OKUMUŞ/ KSÜ Rektörü

Prof. Dr. Ejder BERK/ KSÜ SBF Dekan Vekili

Sempozyum Başkanı

Doç. Dr. Aysel BÜLEZ/ KSÜ Ebelik Bölüm Başkanı

Sempozyum Sekreteryası

Arş. Gör. Dr. Emine Demir

Yüksek Lisans Öğrencisi Leyla KESKİNGÖZ

Öğr. Ebe Kadriye Sena DADLI

Sempozyum Düzenleme Kurulu

Doç. Dr. Aysel BÜLEZ- KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Doç. Dr. Filiz POLAT-Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Ebelik Bölümü

Doç. Dr. Hatice Gül ÖZTAŞ- KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Emine AKSÜT AKÇAY – KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Esra KARATAŞ OKYAY – KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Güldane Damla KAYA – KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Hülya KAMALAK – KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Mine GÖKDUMAN KELEŞ – KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Semra PINAR – KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Zeynep BAL – Malatya Turgut Özal Üniversitesi Ebelik Bölümü

Öğr. Gör. Dr. Esin GEÇKİL KOSKACA- KSÜ Afşin Sağlık Yüksekokulu

Arş. Gör. Dr. Emine DEMİR- KSÜ SBF Ebelik Bölümü

Arş. Gör. Gülnaz ERDİ- Çukurova Üniversitesi SBE Ebelik Anabilim Dalı

Yüksek Lisans Öğrencisi Leyla KESKİNGÖZ- KSÜ SBE Ebelik Anabilim Dalı

Öğr. Ebe Aslı BOLAT – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Emine CERİTLİOĞLU – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Esin GÜNDÜZ – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Fatmanur KABA – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Kadriye Sena DADLI – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Merve CAMUS – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Rabia İpek ŞAHİN – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

Öğr. Ebe Sudenaz ELMAZ – KSÜ Umay Ebelik Öğrenci Topluluğu

* Sıralama öncelikle akademik unvana, ardından ada göre alfabetik olarak yapılmıştır.

BİLİM KURULU

- Prof. Dr. Ayla ERGİN – Kocaeli Üniversitesi
Prof. Dr. Gözde Gökçe İSBİR – Mersin Üniversitesi
Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR – Ege Üniversitesi
Doç. Dr. Aysun BAŞGÜN – Ege Üniversitesi
Doç. Dr. Emine Serap ÇAĞAN – Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi
Doç. Dr. Eylem TOKER – Tarsus Üniversitesi
Doç. Dr. Filiz ASLANTEKİN ÖZÇOBAN – Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Hacer YALNIZ DİLCEN – Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Hediye KARAKOÇ – Karatay Üniversitesi
Doç. Dr. Hülya TÜRKMEN – Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Meltem AYDIN BEŞEN – Mersin Üniversitesi
Doç. Dr. Yeşim YEŞİL – Mardin Artuklu Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ece KAPLAN DOĞAN – Gaziantep Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Gülüzar SADE – Tarsus Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Halime AYDEMİR – Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Nurdan KAYA YILMAZ – Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Özlem KOÇ – Tarsus Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sevil GÜNER – Mersin Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sıdıka Özlem CENGİZHAN – Adıyaman Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sibel İÇKE – Mardin Artuklu Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sibel OCAK – Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Şebnem RÜZGAR – Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Serap ÖNER – Fırat Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Suzi ÖZDEMİR – Kocaeli Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Tuğçe SÖNMEZ – Tarsus Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Yeliz ÇAKIR KOÇAK – Bartın Üniversitesi
Dr. Seda GÜRAY – Tarsus Üniversitesi

* Sıralama öncelikle akademik unvana, ardından ada göre alfabetik olarak yapılmıştır.

SEMPOZYUM PROGRAMI

SAAT	ETKİNLİK/ OTURUM BAŞKANLIĞI
13:00-13:30	Açılış İstiklal Marşı ve Saygı Duruşu Protokol Konuşmaları Doç. Dr. Aysel BÜLEZ/ Sempozyum Başkanı Uzm. Dr. Vehbi Şirikçi (Kahramanmaraş İl Sağlık Müdürü) (Tensip buyurlarsa) Prof. Dr. Ejder BERK / KSÜ SBF Dekan Vekili Prof. Dr. İbrahim Taner OKUMUŞ/ KSÜ Rektörü (Tensip buyurlarsa)
1.OTURUM	EBELİKTE KÜLTÜREL YAKLAŞIMLAR: ULUSLARARASI ÖRNEKLER Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Semra PINAR, Dr. Öğr. Üyesi G. Damla KAYA
13:30-14:00	Endonezya’da Ebelik: Kültürel Yaklaşımlar Jamilatus SADİYAH (Uzman Ebe, UNFPA Endonezya)
14:00-14:30	Türkiye’den Almanya’ya: Ebelik Bakımında Kültürel Duyarlı Yaklaşımlar Seher KURTAR (Uzman Ebe)
14:30-15:00	ARA
2.OTURUM	EBELİĞİ GÜÇLENDİRMEK: MEVZUAT VE AKREDİTASYON Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Hülya KAMALAK, Dr. Öğr. Üyesi Mine GÖKDUMAN KELEŞ
15:00-15:20	Geleceğin Ebeleri İçin: Doğumun Hak Temelli Yolculuğu ve Mevzuat Doç. Dr. Filiz ASLANTEKİN ÖZÇOBAN (Balıkesir Üniversitesi Ebelik Bölümü Öğretim Üyesi-Anadolu Ebeler Derneği Başkanı)
15:20-15:40	Ebelik Eğitim ve Uygulamaları Güçlendirilmesinde Akreditasyon Dr. Öğr. Üyesi Sibel OCAK (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Kalite Geliştirme ve Kurumsal İzleme Koordinatörü, YÖKAK, SABAK, EPDAK Değerlendiricisi)
3.OTURUM	GELENEKTEN GELECEĞE EBELİK: KÜLTÜR VE YAPAY ZEKÂ Oturum Başkanları: Doç. Dr. Hatice Gül ÖZTAŞ, Dr. Öğr. Üyesi Esra KARATAŞ OKYAY
15:40-16:00	Kadim Bilgiden Algoritmalara: Ebelikte Dönüşüm Yolculuğu Dr. Öğr. Üyesi Sıdika Özlem CENGİZHAN (Adıyaman Üniversitesi Ebelik Bölümü Öğretim Üyesi)
16:00-16:20	Ebelik Eğitiminde Kültürel Yeterli Bakımı Odağa Almak: Yapay Zekânın Rolü Dr. Öğr. Üyesi Sevil GÜNER (Mersin Üniversitesi Ebelik Bölümü Öğretim Üyesi)
16:20-16:30	Dilekler ve Kapanış

POSTER BİLDİRİ ÖZET METİNLERİ

BİLDİRİ NO: 1

ÜREME SAĞLIĞINDA STİGMA: KÜRETAJ DENEYİMİ YAŞAYAN KADINLARIN ALGISI

Ayşe KÜRKLÜ¹

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Stigma (damgalanma), bireyin belirli bir özellik, durum veya hastalık nedeniyle olumsuz biçimde etiketlenmesi ve buna bağlı ayrımcılığa maruz kalmasıdır. Üreme sağlığı kapsamında yer alan küretaj, sosyal, kültürel ve etik nedenlerle stigmatize edilen bir olgudur. Küretaj sonrası stigma kadınlarda; suçluluk, utanç, özgüven kaybı ve sosyal izolasyon gibi psikososyal sorunlara yol açarak sağlık hizmetlerine erişimi olumsuz etkileyebilmektedir.

Amaç: Bu derlemenin amacı, küretaj deneyimi yaşayan kadınların stigma algılarını incelemek ve konuya ilişkin farkındalık oluşturmaktır.

Gelişme: 2015–2025 yılları arasındaki çalışmalar, “küretaj/düşük” ve “stigma” anahtar kelimeleri kullanılarak YÖK Tez, Google Akademik, PubMed ve Cochrane veri tabanlarında taranmıştır. Küretaj deneyimi yaşayan kadınlarda stigma algısını inceleyen, Türkçe veya İngilizce tam metin çalışmalar dahil edilmiş; diğerleri dışlanmıştır. Uygun çalışmalar başlık-özet ve tam metin incelemesiyle seçilmiştir. Bulgular, stigmanın psikolojik sıkıntı, düşük özsaygı, sosyal izolasyon ve sağlık hizmetlerinden kaçınma ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca stigma düzeyinin kültürel normlar, dini inançlar ve sağlık profesyonellerinin tutumları ile yakından ilişkili olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Küretaj ile ilişkili stigma, kadınların psikososyal iyilik halini ve sağlık hizmetlerine erişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Özellikle yargılayıcı veya ayrımcı sağlık hizmeti deneyimleri, kadınların sağlık sistemine olan güvenini zedelemekte ve gelecekteki sağlık hizmeti kullanımını olumsuz etkilemektedir. Bu bağlamda, stigma yalnızca bireysel bir deneyim değil, aynı zamanda sağlık sistemi için yapısal bir sorun olarak ele alınması gerekmektedir. Sonuç olarak küretaj ile ilişkili stigmanın önüne geçilmesi için sağlık profesyonellerinin farkındalığının artırılması ve konu hakkında eğitimlerin yaygınlaştırılması, destekleyici bakım modellerinin geliştirilmesi ve stigma azaltıcı müdahalelerin uygulanması önerilmektedir. Ek olarak konu hakkında toplumsal düzeyde farkındalık artırıcı çalışmaların yapılması ve sağlık eğitime entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Stigma, Küretaj, Kadın Sağlığı, Üreme Sağlığı, Psikososyal Etki

ABSTRACT NO: 1

**STIGMA IN REPRODUCTIVE HEALTH: PERCEPTIONS OF WOMEN WHO HAVE
EXPERIENCED CURETTAGE**

Ayşe KÜRKLÜ¹

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Introduction: Stigma is the negative labeling and resulting discrimination of an individual due to a particular characteristic, condition, or illness. Abortion, within the scope of reproductive health, is a procedure that is stigmatized for social, cultural, and ethical reasons. Post-abortion stigma can lead to psychosocial problems in women, such as guilt, shame, loss of self-esteem, and social isolation, negatively impacting their access to healthcare.

Aim: The aim of this compilation is to examine the perceptions of stigma faced by women who have experienced curettage and to raise awareness on the subject.

Development: Studies from 2015–2025 were searched in the YOK Thesis, Google Scholar, PubMed, and Cochrane databases using the keywords “curettage/miscarriage” and “stigma.” Full-text studies in Turkish or English examining the perception of stigma among women who have experienced curettage were included; others were excluded. Suitable studies were selected through title-abstract and full-text review. The findings indicate that stigma is associated with psychological distress, low self-esteem, social isolation, and avoidance of healthcare services. Furthermore, the level of stigma was found to be closely related to cultural norms, religious beliefs, and the attitudes of healthcare professionals.

Conclusion and Suggestions: Stigma associated with curettage negatively impacts women's psychosocial well-being and access to healthcare. In particular, judgmental or discriminatory healthcare experiences undermine women's trust in the healthcare system and negatively affect their future use of healthcare services. In this context, stigma should be addressed not only as an individual experience but also as a structural problem for the healthcare system. Therefore, to prevent stigma associated with curettage, it is recommended to increase awareness among healthcare professionals, expand training on the subject, develop supportive care models, and implement stigma-reducing interventions. Additionally, it is suggested that awareness-raising efforts at the societal level and integration of the topic into health education programs be undertaken.

Keywords: Stigma, Curettage, Women's Health, Reproductive Health, Psychosocial Impact

BİLDİRİ NO: 2

2026 PERSPEKTİFİYLE COVID-19 VE DAMGALANMA: GELENEKSEL DERLEME

Aysel BÜLEZ¹, Leyla KESGİNGÖZ²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, 2026 yılı perspektifiyle COVID-19 pandemisinin ve beraberinde gelen Post-COVID Sendromu (PCS) sürecinin; gebelik, doğum ve postpartum dönemi kapsayan bütünsel maternite süreci ile ebelik bakımı üzerindeki damgalayıcı etkilerini analiz etmektedir. Bu derlemede sosyal, kurumsal ve içselleştirilmiş damgalanma türlerinin belirgin şekilde görüldüğü bu süreçlerdeki yansımaları güncel literatür ışığında değerlendirilmiştir.

Yöntem: Literatür taraması; PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde “COVID-19”, “Post-COVID Sendromu”, “pregnancy”, “postpartum”, “midwifery care”, “stigma”, “Childbirth” ve “maternal health” anahtar kelimeleri ve bunların kombinasyonları kullanılarak veri tabanları taranmıştır. Tam metni incelenen çalışmalar arasından derlemeye 48 çalışma dahil edilmiştir.

Bulgular: Pandeminin başlangıcında "enfeksiyon kaynağı" olarak yaftalanan kadınların, günümüzde aşılama durumu üzerinden yeni bir dışlanma katmanına maruz kaldığını ve damgalanma korkusunun tıbbi gereklilik dışı sezaryen oranlarını bir "savunma stratejisi" olarak artırdığını göstermektedir. Ayrıca, postpartum dönemdeki izolasyon politikalarının kurumsallaşmış bir damgalanma mirasına dönüşerek anne-bebek arasındaki güven bağını ve bakım kalitesini zedelediği saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak ebelik bakımı; damgalanmayı ölçülebilir bir veri olarak kabul etmeli, klinik süreçlerde objektif damgalanma ölçeklerini kullanmalı ve savunuculuk rolüyle kadının onurlu bir annelik süreci yaşamasını sağlamalıdır. Gelecekteki sağlık krizlerinde ebelik yaklaşımı, damgalanmanın yarattığı görünmez engelleri aşmak için kanıta dayalı ve hak temelli bir çerçeveye odaklanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Damgalanma, Ebelik bakımı, Gebelik, Post-COVID sendromu.

ABSTRACT NO: 2

COVID-19 AND STIGMA IN THE CONTEXT OF 2026: A TRADITIONAL REVIEW

Aysel BÜLEZ¹, Leyla KESGİNGÖZ²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

ABSTRACT

Purpose: This study analyzes the stigmatizing effects of the COVID-19 pandemic and the accompanying Post-COVID Syndrome (PCS) on the holistic maternity process, encompassing pregnancy, childbirth, and the postpartum period, as well as on midwifery care, with a perspective focused on the year 2026. This review evaluates the reflections of social, institutional, and internalized stigmas, which are clearly evident in these processes, in light of current literature.

Method: Literature review was conducted in PubMed and Google Scholar databases. The databases were searched using the keywords “COVID-19”, “Post-COVID Syndrome”, “pregnancy”, “postpartum”, “midwifery care”, “stigma”, and “maternal health”, and combinations thereof. From the studies whose full texts were reviewed, 48 studies were included in the compilation.

Results: The study shows that women, who were labeled as "sources of infection" at the beginning of the pandemic, are now subjected to a new layer of exclusion based on their vaccination status, and that the fear of stigma has increased the rate of non-medically necessary cesarean sections as a "defense strategy." Furthermore, it was found that postpartum isolation policies have become an institutionalized legacy of stigma, damaging the trust bond and quality of care between mother and baby.

Conclusion and Suggestions: In conclusion, midwifery care should acknowledge stigma as a measurable data point, utilize objective stigma scales in clinical processes, and advocate for women to experience a dignified motherhood. In future health crises, the midwifery approach should focus on an evidence-based and rights-based framework to overcome the invisible barriers created by stigma.

Keywords: COVID-19, Stigma, Midwifery care, Pregnancy, Post-COVID syndrome.

BİLDİRİ NO: 3

PANDEMİ SÜRECİNDE YAPAY ZEKANIN ENFEKSİYON YAYILIMINA ETKİSİ

Rümeysa GÜLAÇTI¹

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Kahramanmaraş

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, pandemi sürecinde yapay zekâ uygulamalarının enfeksiyon yayılımının izlenmesi, kontrolü ve yönetimindeki rolünü literatür doğrultusunda incelemek ve sağlık hizmetlerine sağladığı katkıları çok yönlü olarak değerlendirmektir. Pandemi sürecinde yapay zekanın enfeksiyon yayılımına etkisi, sağlık alanında giderek önem kazanan konular arasında yer almaktadır. Özellikle COVID-19 pandemisi, bulaşıcı hastalıklarla mücadelede hızlı karar alma, doğru veri analizi ve etkili kaynak yönetiminin gerekliliğini ortaya koymuştur. Geleneksel yöntemlerin büyük veri hacmini kısa sürede değerlendirmede yetersiz kaldığı durumlarda yapay zekâ teknolojileri önemli avantajlar sağlamıştır. Makine öğrenmesi, derin öğrenme ve büyük veri analitiği gibi uygulamalar sayesinde vaka artışlarının tahmin edilmesi, riskli bölgelerin belirlenmesi, sağlık kaynaklarının planlanması ve salgının seyrinin izlenmesi mümkün hale gelmiştir. Yapay zekâ ayrıca erken tanı ve tedavi süreçlerinde de etkili olmuştur. Tıbbi görüntüleme sistemlerinde kullanılan yapay zekâ destekli yazılımlar, COVID-19 bulgularının hızlı biçimde tespit edilmesine katkı sağlamıştır. Bunun yanında dijital temas takibi uygulamaları aracılığıyla enfekte bireylerle temas eden kişilerin belirlenmesi ve izolasyon süreçlerinin hızlandırılması mümkün olmuştur. İlaç ve aşı geliştirme çalışmalarında veri temelli analizler kullanılarak araştırma süreçleri desteklenmiştir. Böylece yapay zeka hem koruyucu sağlık hizmetlerinde hem de klinik uygulamalarda önemli rol üstlenmiştir. Bununla birlikte veri gizliliği, etik sorunlar, algoritmik hatalar ve dijital eşitsizlikler gibi çeşitli sınırlılıklar da bulunmaktadır. Yapay zekanın etkili biçimde kullanılabilmesi için güçlü veri altyapısı, şeffaf sistemler, etik ilkeler ve nitelikli insan kaynağı gerekmektedir. Sonuç olarak yapay zekâ, gelecekte yaşanabilecek benzer küresel sağlık krizlerinde enfeksiyon yayılımının kontrol altına alınmasında stratejik bir araç olarak değerlendirilmektedir. Bu nedenle teknoloji odaklı çözümler ile insan merkezli sağlık politikalarının birlikte geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; Yapay Zekâ; Enfeksiyon Yayılımı; Veri Analitiği

ABSTRACT NO: 3

**THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON THE SPREAD OF INFECTION DURING
THE PANDEMIC PROCESS**

Rümeysa GÜLAÇTI¹

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital, Kahramanmaraş

ABSTRACT

The aim of this study is to examine, in line with the literature, the role of artificial intelligence applications in monitoring, controlling, and managing the spread of infection during the pandemic process, and to evaluate their multidimensional contributions to healthcare services. The impact of artificial intelligence on the spread of infection during the pandemic has become one of the increasingly important topics in the field of healthcare. In particular, the COVID-19 pandemic revealed the necessity of rapid decision-making, accurate data analysis, and effective resource management in combating infectious diseases. In cases where traditional methods were insufficient to evaluate large volumes of data in a short time, artificial intelligence technologies provided significant advantages. Through applications such as machine learning, deep learning, and big data analytics, it became possible to predict increases in case numbers, identify high-risk regions, plan healthcare resources, and monitor the course of the outbreak. Artificial intelligence has also been effective in early diagnosis and treatment processes. AI-supported software used in medical imaging systems contributed to the rapid detection of COVID-19 findings. In addition, through digital contact tracing applications, it became possible to identify individuals who had contact with infected persons and accelerate isolation processes. Research processes in drug and vaccine development were also supported through data-driven analyses. Thus, artificial intelligence played an important role in both preventive healthcare services and clinical practices. However, there are also various limitations such as data privacy concerns, ethical issues, algorithmic errors, and digital inequalities. In order for artificial intelligence to be used effectively, a strong data infrastructure, transparent systems, ethical principles, and qualified human resources are required. As a result, artificial intelligence is considered a strategic tool for controlling the spread of infection in similar global health crises that may occur in the future. Therefore, it is of great importance to develop technology-oriented solutions together with human-centered health policies.

Keywords: COVID-19; Artificial Intelligence; Spread of Infection; Data Analytics

BİLDİRİ NO: 4

MİKROBİYATA DOSTU DOĞUM VE GELECEK NESİLLERİN SAĞLIĞINDA EBENİN ROLÜ

Özlem BOLAT AY¹, Hülya KAMALAK²

¹Kahramanmaraş Yörük Selim Devlet Hastanesi, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

İnsan vücudunda farklı ekosistemlerdeki mukozal yüzeylerde yaşayan simbiyotik ve patolojik mikroorganizmaların topluluğu mikrobiyota olarak tanımlanmaktadır. İnsan mikrobiyotasını etkileyen faktörlerin birçoğu anneden aktarılmaktadır ve vajinal mikrobiyotada, çok çeşitli simbiyotik mikroorganizmalar yer almaktadır. Bu çalışma anneden yenidoğana aktarılan ve görünmez miras olan mikrobiyotayı etkileyen faktörlerin korunmasında ebenin rolünü değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Literatür incelendiğinde doğum şeklinin mikrobiyota çeşitliğini etkilediğine yönelik birçok çalışma mevcuttur. Yenidoğanın erken dönem bağışıklığının oluşmasında maternal vajinal mikrobiyotanın önemli etkiye sahip olduğu kabul edilmektedir. Vajinal doğumda bebekler vajinal ve bağırsak bakterilerinin yanında daha fazla Lactobacillus ve türevi yararlı bakterilere maruz kalmaktadır; sezaryenla doğan bebeklerde ise Streptococcus'un daha fazla olduğu ve ilk 24 ayda sezaryenla doğan bebeklerin vajinal doğumla doğan bebeklerden daha az bakterial çeşitliliğe sahip olduğu bulunmuştur. Ayrıca doğum şeklinin yalnızca bebeğin intestinal mikrobiyotasını değil nazofaringeal ve ağız mikrobiyotasını da etkilediği, sezaryenla doğan bebeklerde düşük nazofaringeal mikrobiyotanın sık enfeksiyonlar ve alerjik reaksiyonlarla ilişkili olduğu görülmüştür. Ebeler birçok önemli rolleriyle kadınların üreme sistemi mikrobiyotasını, gebelik, doğum ve yenidoğan sağlığını olumlu veya olumsuz şekilde etkileyebilecek pozisyonadırlar. Prekonsepsiyonel dönemde kadınların düzenli ve sağlıklı beslenmesini, ideal beden kitle indeksi aralığında olmasını teşvik eden, vajinal doğumu destekleyen, rutin uygulamalar yerine bireysel ve holistik uygulamalar yaparak, gereksiz müdahale ve antibiyotik kullanımını terk edip akılcı ilaç kullanarak, yenidoğanın doğum sonu anneye ten tene temasının sağlanmasında, ilk otuz dakika içinde emzirilmesi ve emzirmenin en az iki yaşına kadar devam ettirilmesi konusunda desteklemesi yönünde bir yaklaşımı benimsemelidirler. Ebeler kadınlara, fetüs ve yenidoğan mikrobiyotasını olumlu etkileyecek faktörlere yönelik bilgi ve bakım vermelidir.

Anahtar Kelimeler: Mikrobiyata; doğum; ebelik bakımı; sağlıklı nesiller

ABSTRACT NO: 4

**MICROBIOTA-FRIENDLY BIRTH AND THE ROLE OF THE MIDWIFE IN THE HEALTH OF
FUTURE GENERATIONS**

Özlem BOLAT AY¹, Hülya KAMALAK²

¹Kahramanmaraş Yörük Selim State Hospital, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

ABSTRACT

The microbiota is defined as the community of symbiotic and pathogenic microorganisms living on mucosal surfaces across different ecosystems of the human body. Many factors influencing the human microbiota are maternally transmitted, and the vaginal microbiota contains a wide variety of symbiotic microorganisms. This study aims to evaluate the role of midwives in protecting factors that influence the microbiota, an invisible legacy passed from mother to newborn.

Research shows that the mode of delivery significantly affects microbiota diversity. Maternal vaginal microbiota plays an important role in shaping the newborn's early infant system. In vaginal births, infants are exposed to beneficial bacteria such as Lactobacillus, along with vaginal and intestinal microbes. In contrast, cesarean-born infants tend to have higher levels of Streptococcus and exhibit lower bacterial diversity within the first 24 months compared to those born vaginally.

The mode of delivery also influences not only intestinal but also nasopharyngeal and oral microbiota. Reduced nasopharyngeal microbiota in cesarean-born infants has been associated with frequent infections and allergic reactions. Midwives, through their critical roles, are in a position to positively or negatively influence women's reproductive microbiota, as well as pregnancy, childbirth, and newborn health.

They should adopt approaches that promote healthy nutrition and optimal body mass index before conception, support vaginal delivery, provide individualized and holistic care instead of routine interventions, avoid unnecessary procedures and irrational antibiotic use, ensure early skin-to-skin contact, initiate breastfeeding within the first 30 minutes, and encourage continuation of breastfeeding for at least two years. Midwives should provide education and care to support factors that positively influence fetal and newborn microbiota.

Keywords: Microbiota; childbirth; midwifery care; healthy generations

BİLDİRİ NO: 5

YEŞİL DOĞUMHANELER: DOĞUM ÜNİTELERİNDE EKOLOJİK AYAK İZİNİ AZALTMAK İÇİN SÜRDÜRÜLEBİLİR EBELİK YAKLAŞIMLARI

Hilal AKTAŞ¹, Serap ÖNER²

¹Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

²Fırat Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Elazığ

ÖZET

Giriş: Küreselleşen dünyada iklim krizi bir halk sağlığı sorunudur. Sağlık sektörü yüksek enerji tüketimi ile tıbbi atık üretimi nedeniyle bu krizde önemli bir paya sahiptir. Atık üretiminin çok yoğun olduğu doğumhaneler, sağlık merkezlerinin çevre üzerindeki olumsuz etkisinde önemli bir yer tutmaktadır

Amaç: Doğum ünitelerinde ekolojik ayak izini azaltmak için sürdürülebilir ebelik yaklaşımlarının farkındalığını artırmak amaçlanmıştır.

Gelişme: Uluslararası Ebelik Konfederasyonu ICM’in 2024 yılında “Ebeler: Hayati Bir İklim Çözümü” çağırısı, bu alanda ebelere önemli sorumluluklar düştüğünü göstermektedir. Yapılan çalışmalarda doğumhanelerde tıbbi atıkların (plastik eldivenler ve tek kullanımlık setler gibi materyallerin) ayrıştırılmasında yeterli özen gösterilmediği vurgulanmıştır. Doğumhanelerde atık yönetimine ek olarak; doğal ışık kullanımı, su tasarruflu havuzların tercihi ve gereksiz alet kullanımının kısıtlanması stratejik öneme sahiptir. Ayrıca, sürdürülebilir sarf malzemeleri kapsamında, tek kullanımlık örtüler yerine steril edilebilir kumaşlar veya biyobozunur malzemelerin kullanımı üzerine yapılan incelemeler dikkat çekicidir. Dijitalleşen Dünyada kâğıt israfı yerine dijital kayıt sistemlerine geçiş yapmak oldukça önemli konulardır. Basit bir enerji tasarrufu hamlesi olan gereksiz aydınlatmaların kapatılması bile bu sürece katkı sağlamaktadır. Doğumhanelerde ekolojik ayak izini artıran temel faktörlerden bir diğeri ise ağrı yönetiminde kullanılan anestezi gazlarıdır. Literatürde, özellikle inhalasyon yoluyla alınan ilaçların karbondioksitten kat kat daha güçlü bir sera gazı etkisi yarattığı vurgulanmaktadır. Bu anlamda, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetimi yöntemlerinin desteklenmesi ve düşük karbonlu tıbbi teknolojilerin tercih edilmesi hayati önem taşımaktadır. Literatürde; ebelerin hastane atıkları konusunda diğer meslek gruplarına kıyasla daha başarılı olduklarının belirlenmesi, bu ekolojik dönüşümde ebelerin stratejik rol oynadığını doğrulamaktadır.

Sonuç: Ebelik müfredatında ve klinik uygulamalarda çevresel sürdürülebilirlik konusundaki farkındalığın henüz sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Ebeler sadece doğum anının değil, bebeklerin geleceklerini, içine doğacağı dünyanın koruyucusu olmalıdır. Ebelik eğitimine “Ekolojik Ebelik” bölümlerinin eklenmesi ve hastane politikalarında yeşil planlamaların benimsenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hastane Atıkları; sürdürülebilirlik; çevre sağlığı; karbon ayak izi.

ABSTRACT NO: 5

**GREEN LABOR WARDS: SUSTAINABLE MIDWIFERY APPROACHES TO REDUCING THE
ECOLOGICAL FOOTPRINT IN MATERNITY UNITS**

Hilal AKTAŞ¹, Serap ÖNER²

¹Fırat University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

²Fırat University, Department of Midwifery, Elazığ

ABSTRACT

Introduction: In a globalizing world, the climate crisis has become a significant public health issue. The healthcare sector contributes considerably due to its high energy consumption and medical waste production. Delivery rooms, where waste generation is particularly intensive, play a major role in the environmental impact of healthcare institutions.

Objective: This study aims to increase awareness of sustainable midwifery approaches to reduce the ecological footprint in birth units.

Results: The International Confederation of Midwives (ICM), in its 2024 call titled “Midwives: A Vital Climate Solution,” emphasized that midwives hold critical responsibilities in addressing the climate crisis. Studies indicate insufficient attention to proper segregation of medical waste in delivery rooms, especially materials such as plastic gloves and single-use kits. In addition to waste management, strategies such as maximizing natural light, preferring water-efficient systems, and limiting unnecessary equipment use are of strategic importance. Furthermore, research focusing on sustainable consumables, including replacement of disposable drapes with sterilizable textiles or biodegradable materials, has attracted attention. In the digital era, transitioning from paper-based systems to digital record-keeping is essential. Simple actions, such as turning off unnecessary lighting, contribute to sustainability efforts. Another important factor increasing the ecological footprint is the use of anesthetic gases for pain management. Literature highlights that inhaled anesthetics may have a stronger greenhouse effect than carbon dioxide. Therefore, promoting non-pharmacological pain management methods and adopting low-carbon medical technologies are crucial. Evidence suggests that midwives are more effective than other professionals in hospital waste management, confirming their strategic role.

Conclusion: Awareness of environmental sustainability in midwifery education and clinical practice remains limited. Midwives should protect both childbirth and the future environment. Integrating ecological midwifery into education and adopting green hospital policies are strongly recommended.

Keywords: Hospital waste; sustainability; environmental health; carbon footprint.

BİLDİRİ NO: 6

POSTPARTUM BAKIMDA BABANIN AKTİF ROLÜNÜN ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Esin GÜNDÜZ¹, Hülya KAMALAK²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

Yaşam süresi içerisinde aileye yeni bir bebeğin katılımı, aileyi önemli derecede etkileyen durumlardan biridir. Doğum sonu dönemde stresli yaşam, evlilik sorunları, çocuğun bakımı ve fiziksel, ruhsal ve ekonomik sorunlar gibi nedenler depresif belirtilerin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, babanın doğum sonu sürece aktif katılımının ve sağladığı sosyal desteğin anne, bebek ve aile sağlığı üzerindeki çok boyutlu etkilerini incelemektir.

Bu derleme, babanın doğum sonu dönemdeki ebeveynlik rolünü, sağladığı eş desteğini, baba-bebek bağlanma sürecini ve ebeveynlik davranışlarını araştıran güncel literatürdeki çalışmaların sistematik olarak incelenmesiyle oluşturulmuştur. Bu çalışma, konuyla ilgili literatürde yer alan kesitsel, yarı deneysel, prospektif ve meta-analiz türündeki güncel araştırmaların sentezlenmesiyle oluşturulmuş bir derlemedir.

Doğum sonu dönemde eş tarafından sağlanan duygusal, pratik ve bilgilendirici destek, annenin stresle etkili baş etmesini sağlamakta ve kaygı düzeylerinde anlamlı bir düşüş yaratmaktadır. Babalık desteği müdahalelerinin, annelerin bebeği sadece anne sütü ile besleme eğilimlerini ve emzirme başarısını belirgin şekilde artırdığı görülmüştür. Öte yandan, ilk 12 aylık dönemde babalarda da %4 ile %25 arasında değişen depresyon insidansı görülmekte olup, bu durum doğrudan düşük sosyal destek düzeyiyle ilişkilidir. Gebelik kontrollerine ve antenatal eğitim sınıflarına babaların aktif katılımının sağlanması, paternal depresyon riskini düşürürken güvenli baba-bebek bağlanmasını artırmaktadır. Ayrıca, babasıyla erken dönemde iletişim kuran bebeklerin ileriki yaşamlarında empati yeteneklerinin, bilişsel ve sosyal becerilerinin daha güçlü olduğu belirtilmektedir.

Babanın postpartum sürece katılımı; annenin psikolojik sağlığının korunması, emzirmenin desteklenmesi ve bebeğin sağlıklı gelişimi için kritik öneme sahiptir. Ebelerin ebeveynliğe geçiş aşamasında yalnızca anne adaylarını değil, baba adaylarını da sürece dahil eden eğitim ve danışmanlık hizmetleri planlaması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Parental bağlanma; emzirme; postpartum depresyon; ebeveynlik; anne-bebek bağlanması

ABSTRACT NO: 6

**EXAMINATION OF THE EFFECTS OF THE FATHER'S ACTIVE ROLE IN POSTPARTUM
CARE**

Esin GÜNDÜZ¹, Hülya KAMALAK²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Undergraduate Student

² Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

ABSTRACT

The arrival of a new baby within a family is one of the most significant life events affecting the family system. In the postpartum period, factors such as stressful life conditions, marital problems, infant care responsibilities, and physical, psychological, and economic difficulties may lead to the development of depressive symptoms. The aim of this study is to examine the multidimensional effects of the father's active participation in the postpartum period and the social support he provides on maternal, infant, and family health.

This review was conducted through a systematic examination of current literature investigating the father's parenting role in the postpartum period, spousal support, father-infant bonding, and parenting behaviors. It synthesizes recent studies including cross-sectional, quasi-experimental, prospective, and meta-analysis designs.

Emotional, practical, and informational support provided by the partner during the postpartum period helps mothers cope more effectively with stress and significantly reduces anxiety levels. Paternal supportive interventions have been shown to significantly increase exclusive breastfeeding rates and breastfeeding success. On the other hand, depression prevalence in fathers during the first 12 months ranges between 4% and 25%, which is directly associated with low levels of social support. Active paternal participation in antenatal care visits and prenatal education classes reduces the risk of paternal depression while strengthening secure father-infant attachment. Furthermore, infants who establish early communication with their fathers have been reported to demonstrate stronger empathy, cognitive, and social skills later in life.

The involvement of fathers in the postpartum period is critical for protecting maternal psychological health, supporting breastfeeding, and promoting healthy infant development. Midwives play an important role in planning educational and counseling services that include not only mothers but also fathers during the transition to parenthood.

Keywords: Parental attachment; breastfeeding; postpartum depression; parenting; mother-infant attachment

BİLDİRİ NO: 7

PERİNATAL DÖNEMDE YAPAY ZEKÂ TABANLI KLİNİK KARAR DESTEK SİSTEMLERİNİN EBELİK BAKIMINA ETKİSİ

Sudenaz ELMAS¹, Hatice Gül ÖZTAŞ²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Lisans Öğrencisi,
Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Bu derlemenin amacı, perinatal dönemde anne ve fetus sağlığını desteklemek amacıyla kullanılan yapay zekâ tabanlı klinik karar destek sistemlerinin obstetrik komplikasyonların öngörülmesi, bakım kalitesinin artırılması ve ebelik uygulamalarına katkısını değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmada 2014–2025 yılları arasında yayımlanan literatür PubMed, Web of Science, Scopus, Google Scholar ve Cochrane Library veri tabanları üzerinden taranmıştır. “Yapay zekâ”, “perinatal bakım”, “ebelik”, “makine öğrenimi”, “klinik karar destek sistemleri” ve “komplikasyon tahmini” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. SCI/SCI-Expanded ve uluslararası indeksli dergilerde yayımlanan, tam metnine erişilebilen çalışmalar incelenerek sentezlenmiştir.

Bulgular: Literatür yapay zekâ algoritmalarının perinatal bakımda risk değerlendirme sürecini daha erken, öngörülebilir ve bireyselleştirilmiş bir yapıya dönüştürdüğünü göstermektedir. Makine öğrenimi ve derin öğrenme modellerinin preeklampsi, gestasyonel diyabet, erken doğum ve postpartum depresyon gibi durumların tahmininde yüksek doğruluk sağladığı bildirilmektedir. Klinik veriler, biyobelirteçler, fetal izlem bulguları ve elektronik sağlık kayıtlarının birlikte analiz edilmesi riskli gebelerin semptom gelişmeden önce belirlenmesine olanak tanımaktadır. Ayrıca tele-sağlık ve uzaktan izlem sistemleri, özellikle gestasyonel diyabet ve yüksek riskli gebelik izlemlerinde klinik başvuru gereksinimini azaltarak bakım sürekliliğini desteklemektedir. Dijital danışmanlık araçları ve chatbot uygulamaları ise gebelerin psikososyal destek, cinsel sağlık ve duygu durum değişiklikleri gibi hassas konuları daha rahat ifade etmelerine katkı sağlamaktadır. Bu yönüyle yapay zekâ ebelerin risk sınıflandırma, bakım koordinasyonu, gebe eğitimi, erken yönlendirme ve postpartum izlem süreçlerini güçlendirmektedir.

Sonuç: Yapay zekâ tabanlı sistemler, perinatal morbidite ve mortalitenin azaltılmasında önemli potansiyel taşımaktadır. Bu sistemler ebelerin kanıta dayalı, bireyselleştirilmiş ve önleyici bakım sunmasını destekleyerek ebelik bakımının niteliğini, sürekliliğini ve erişilebilirliğini artırabilir. Ancak güvenli entegrasyon için etik ilkeler, veri güvenliği, algoritmik şeffaflık ve klinik sorumluluk sınırları netleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Perinatal Bakım, Yapay Zekâ, Klinik Karar Destek Sistemleri, Erken Doğum Tahmini, Ebelik.

ABSTRACT NO: 7

**THE EFFECT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE-BASED CLINICAL DECISION SUPPORT
SYSTEMS ON MIDWIFERY CARE IN THE PERINATAL PERIOD**

Sudenaz ELMAS¹, Hatice Gül ÖZTAŞ²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Undergraduate Student

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Objective: This review aims to evaluate the contribution of artificial intelligence-based clinical decision support systems used to support maternal and fetal health during the perinatal period in terms of predicting obstetric complications, improving quality of care, and supporting midwifery practices.

Methods: In this study, the 26xpress26re published between 2014 and 2025 was searched through PubMed, Web of Science, Scopus, Google Scholar, and Cochrane Library databases. The keywords “artificial intelligence,” “perinatal care,” “midwifery,” “machine learning,” “clinical decision support systems,” and “complication prediction” were used. Full-text studies published in SCI/SCI-Expanded and internationally indexed journals were reviewed and synthesized.

Results: The literature indicates that artificial intelligence algorithms transform the risk assessment process in perinatal care into an earlier, more predictable, and individualized structure. Machine learning and deep learning models have been reported to provide high accuracy in predicting conditions such as preeclampsia, gestational diabetes mellitus, preterm birth, and postpartum depression. The combined analysis of clinical data, biomarkers, fetal monitoring findings, and electronic health records enables the identification of high-risk pregnant women before symptoms develop. In addition, telehealth and remote monitoring systems support continuity of care by reducing the need for clinical visits, particularly in the follow-up of gestational diabetes and high-risk pregnancies. Digital counseling tools and chatbot applications also help pregnant women 26xpress sensitive issues such as psychosocial support needs, sexual health, and mood changes more comfortably. In this respect, artificial intelligence strengthens midwives’ roles in risk stratification, care coordination, antenatal education, early referral, and postpartum follow-up.

Conclusion: Artificial intelligence-based systems have significant potential to reduce perinatal morbidity and mortality. These systems may improve the quality, continuity, and accessibility of midwifery care by supporting evidence-based, individualized, and preventive care. However, ethical principles, data security, algorithmic transparency, and the boundaries of clinical responsibility should be clearly defined for safe integration.

Keywords: Perinatal Care, Artificial Intelligence, Clinical Decision Support Systems, Preterm Birth Prediction, Midwifery.

BİLDİRİ NO: 8

FARKLI DOĞUM POZİSYONLARI VE DOĞUM DANSININ EBELİK BAKIMI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Asmaa Ahmed Elalfi Mohamed ELBOGHDADI¹, Rim EL İBRAHİM¹

¹İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

ÖZET

Doğum süreci, kadının fizyolojik, psikolojik ve emosyonel gereksinimlerinin bütüncül olarak değerlendirilmesini gerektiren önemli bir dönemdir. Doğumda kadının hareket özgürlüğünün desteklenmesi, farklı doğum pozisyonlarının kullanılması ve doğum dansı gibi non-farmakolojik uygulamalardan yararlanılması, doğum deneyiminin olumlu yönde desteklenmesine katkı sağlayabilmektedir. Bu derleme bildirinin amacı, farklı doğum pozisyonları ve doğum dansının doğum sürecindeki kullanımını, maternal konfor, ağrı yönetimi, doğumun ilerleyişi ve ebelik bakımı açısından literatür doğrultusunda değerlendirmektir. Ayakta durma, yürüme, çömelme, yan yatış, diz-dirsek ve yarı oturur pozisyonlar; pelvik açıklığı artırma, fetal inişi kolaylaştırma, uterin kontraksiyonların etkinliğini destekleme ve gebenin doğuma aktif katılımını güçlendirme açısından önem taşımaktadır. Doğum dansı ise ritmik hareket, nefes kontrolü, gevşeme ve partner/ebe desteğini birleştirerek kadının ağrı ile baş etmesini, beden farkındalığını ve doğum sürecine uyumunu destekleyebilmektedir. Bu uygulamaların güvenli şekilde kullanılabilmesi için gebenin klinik durumu, fetal iyilik hâli, doğum eyleminin evresi ve gebenin tercihleri dikkate alınmalıdır. Sonuç olarak, farklı doğum pozisyonları ve doğum dansı; kadın merkezli, fizyolojik ve destekleyici ebelik bakımının önemli bileşenleri arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum; doğum pozisyonları; doğum dansı; ebelik bakımı; non-farmakolojik yöntemler.

ABSTRACT NO: 8

**EVALUATION OF DIFFERENT BIRTH POSITIONS AND BIRTH DANCE IN TERMS OF
MIDWIFERY CARE**

Asmaa Ahmed Elalfi Mohamed ELBOGHDADI¹, Rim EL İBRAHİM¹

¹Inonu University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

ABSTRACT

Childbirth is an important process that requires the holistic evaluation of women’s physiological, psychological, and emotional needs. Supporting freedom of movement during labor, using different birth positions, and benefiting from non-pharmacological practices such as birth dance may contribute to a positive childbirth experience. The aim of this review abstract is to evaluate the use of different birth positions and birth dance during labor in terms of maternal comfort, pain management, labor progress, and midwifery care in line with the literature. Standing, walking, squatting, lateral, hands-and-knees, and semi-sitting positions are important in terms of increasing pelvic capacity, facilitating fetal descent, supporting the effectiveness of uterine contractions, and strengthening women’s active participation in birth. Birth dance combines rhythmic movement, breathing control, relaxation, and partner/midwife support, thereby supporting women’s coping with labor pain, body awareness, and adaptation to the childbirth process. For the safe use of these practices, the pregnant woman’s clinical condition, fetal well-being, stage of labor, and individual preferences should be considered. In conclusion, different birth positions and birth dance are among the important components of woman-centered, physiological, and supportive midwifery care.

Keywords: Labor; birth positions; birth dance; midwifery care; non-pharmacological methods.

BİLDİRİ NO: 9

SAĞLIK EĞİTİMİNDE SİMÜLASYON VE SANAL GERÇEKLİK UYGULAMALARI: ÖĞRENME ÇIKTILARI VE KLİNİK YETERLİLİĞE ETKİLERİ

Emine AKSÜT AKÇAY¹, Tuğba ÖZDEK²

¹ Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

² Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

ÖZET

Giriş: Sağlık hizmetlerinin giderek karmaşıklaşması ve hasta güvenliğinin ön plana çıkması, sağlık profesyonellerinin eğitiminde daha etkili, güvenli ve öğrenci merkezli öğretim yaklaşımlarının geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda simülasyon ve sanal gerçeklik (VR) temelli uygulamalar, geleneksel eğitim yöntemlerinin sınırlılıklarını aşan yenilikçi ve etkili araçlar olarak öne çıkmaktadır. Bu teknolojiler, öğrencilerin gerçek klinik ortama geçmeden önce kontrollü ve güvenli ortamlarda deneyim kazanmalarına olanak sağlamaktadır.

Amaç: Bu derlemenin amacı, sağlık eğitiminde simülasyon ve sanal gerçeklik uygulamalarının öğrenme çıktıları üzerindeki etkilerini incelemek, klinik beceri gelişimi, karar verme süreçleri ve hasta güvenliği üzerindeki katkılarını değerlendirmek ve eğitim kalitesine olan genel etkilerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Derleme, sağlık eğitiminde simülasyon ve sanal gerçeklik kullanımına ilişkin güncel literatürün sistematik olmayan derlemesine dayanmaktadır. Ulusal ve uluslararası veri tabanlarında yayımlanmış deneysel ve yarı deneysel çalışmalar ile sistematik derlemeler incelenmiştir. Elde edilen veriler içerik tarama yöntemiyle değerlendirilmiş ve öğrenme çıktıları, klinik beceri gelişimi ve eğitim kalitesi açısından sentezlenmiştir.

Bulgular: İncelenen çalışmalar, simülasyon ve sanal gerçeklik uygulamalarının öğrencilerin psikomotor becerilerini, klinik karar verme yetilerini ve özgüven düzeylerini anlamlı şekilde artırdığını göstermektedir. Bu uygulamalar, karmaşık klinik senaryoların güvenli ve tekrarlanabilir bir ortamda deneyimlenmesine olanak sağlayarak öğrenmenin kalıcılığını desteklemektedir. Ayrıca öğrenci motivasyonu ve memnuniyetini artırdığı belirlenmiştir. Bununla birlikte yüksek maliyet, teknik altyapı gereksinimi ve eğitici yeterliliği önemli sınırlılıklar arasında yer almaktadır.

Sonuç: Simülasyon ve sanal gerçeklik teknolojilerinin sağlık eğitimine entegrasyonu, öğrenci merkezli öğrenmeyi güçlendirmekte ve klinik yeterliliklerin gelişimine katkı sağlamaktadır. Bu doğrultuda eğitim kurumlarının teknolojik altyapılarını geliştirmesi, eğiticilerin bu alandaki yetkinliklerinin artırılması ve maliyet-etkin sürdürülebilir modellerin oluşturulması önerilmektedir. Ayrıca bu alanda daha fazla kanıta dayalı çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

1.Uluslararası Katılımlı
Ebelik Sempozyumu
“Gelecek İçin Bir Milyon Ebe Daha”

1st. Midwifery Symposium with
International Participation
“One Million More Midwives for
the Future”

5 Mayıs/May 2026
KSÜ Kongre
Merkezi/ KSÜ

Anahtar Kelimeler: Sağlık Eğitimi, Simülasyon Eğitimi, Sanal Gerçeklik, Klinik Beceri Eğitimi, Klinik Yeterlilik

ABSTRACT NO: 9

**SIMULATION AND VIRTUAL REALITY APPLICATIONS IN HEALTH EDUCATION:
LEARNING OUTCOMES AND THEIR IMPACT ON CLINICAL COMPETENCE**

Emine AKSÜT AKÇAY¹, Tuğba ÖZDEK²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

ABSTRACT

Introduction: The increasing complexity of healthcare services and the growing emphasis on patient safety necessitate the development of more effective, safe, and student-centered educational approaches in health professional education. In this context, simulation- and virtual reality (VR)-based applications have emerged as innovative and effective tools that overcome the limitations of traditional teaching methods. These technologies enable students to gain experience in controlled and safe environments before transitioning to real clinical settings.

Aim: The aim of this review is to examine the effects of simulation and virtual reality applications in health education on learning outcomes, to evaluate their contributions to clinical skill development, decision-making processes, and patient safety, and to determine their overall impact on educational quality.

Methods: This review is based on a non-systematic review of the current literature on the use of simulation and virtual reality in health education. Experimental and quasi-experimental studies, as well as systematic reviews, published in national and international databases were examined. The data obtained were evaluated using content analysis and synthesised in terms of learning outcomes, clinical skill development and educational quality.

Results: The reviewed studies indicate that simulation and virtual reality applications significantly improve students' psychomotor skills, clinical decision-making abilities, and self-confidence levels. These applications facilitate the safe and repeatable experience of complex clinical scenarios, thereby enhancing knowledge retention. In addition, increased student motivation and satisfaction have been reported. However, high costs, technical infrastructure requirements, and educator competency are among the main limitations.

Conclusion: The integration of simulation and virtual reality technologies into health education strengthens student-centered learning and contributes to the development of clinical competencies. Therefore, it is recommended that educational institutions improve their technological infrastructure, enhance educators' competencies in this field, and develop cost-effective and sustainable models. Furthermore, more evidence-based studies are needed in this area.

Keywords: Health Education, Simulation Training, Virtual Reality, Clinical Skills Training, Clinical Competence

BİLDİRİ NO: 10

TÜRKİYE’DE DEĞİŞEN SAĞLIK ORTAMINDA BİR EBENİN 30 YILI: BİR SAĞLIK

PROFESYONELİ ADAYININ (OĞUL) GÖZÜNDEN YANSITICI BİR ANLATI ARAŞTIRMASI

Nihal ALOĞLU¹, Enis Kağan YÜKSEL²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Ebelik mesleği, yalnızca tıbbi bir uygulama alanı değil, aynı zamanda toplumsal krizlerde, zorlu coğrafi şartlarda ve kurumsal dönüşümlerde sergilenen psikososyal bir dayanıklılık örneğidir. Sağlık sisteminin temel yapı taşlarından olan ebeler, mesleki kimliklerini çoğu zaman ailevi rollerle harmanlayarak inşa etmektedirler.

Amaç: Bu çalışma, 30 yıllık mesleki geçmişe sahip bir ebenin kariyer yolculuğunu; hem bir araştırmacı hem de bir sağlık profesyoneli adayı (oğul) perspektifiyle incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, bireysel deneyimlerin kurumsal ve toplumsal hafızadaki karşılığını ortaya koymayı hedeflemektedir.

Yöntem: Araştırma, nitel araştırma desenlerinden "Yansıtıcı Anlatı Araştırması" (Reflective Narrative Research) yöntemiyle tasarlanmıştır. Veriler; katılımcı ile yapılan yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler, mesleki belgeler (teşekkür belgeleri, görev kayıtları) ve araştırmacının sürece dair otobiyografik gözlemlerinden elde edilmiştir. Toplanan veriler, Riessman’ın "Tematik Anlatı Analizi" tekniği kullanılarak çözümlenmiş; veriler kronolojik bir döküm yerine, mesleki kimlik ve kriz yönetimi odaklı temalar altında kategorize edilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda üç temel tema belirlenmiştir:

- Kriz Dönemlerinde Mesleki Adanmışlık:** 1996-1998 Ekinözü terör gölgesinde hizmet sunumu, 1999 Gölcük ve 2023 Kahramanmaraş depremleri ile COVID-19 pandemisi süreçlerinde, "evlat kaygısı" ile "mesleki sorumluluk" arasındaki çatışmanın, toplumsal fayda lehine çözümlendiği görülmüştür.
- Kurumsal Dönüşüm ve Liderlik:** Kayseri Doğumevi sürecinde branşlaşma (Perinatoloji, Jinekoloji vb.) ve servis sorumluluğu görevlerinde, adaletli yönetim anlayışının ve "rol model" olma kimliğinin ön plana çıktığı saptanmıştır.
- Kısıtlı İmkânlarda Karar Verme:** Teknolojik imkânların yetersiz olduğu dönemlerde (fetoskop kullanımı vb.) klinik karar verme becerilerinin ve çok yönlü sağlık hizmeti sunumunun mesleki uzmanlığı pekiştirdiği gözlemlenmiştir.

Sonuç: Hatice Ebe’nin 30 yıllık deneyimi, ebelik mesleğinin sadece teknik beceriden ibaret olmadığını; şefkat, adalet ve dayanıklılık temelleri üzerine kurulu "duygusal emek" yoğun bir süreç olduğunu

kanıtlamaktadır. Bu yansıtıcı anlatı, sağlık eğitiminde usta-çırak ilişkisinin ve aile içi mesleki aktarımın önemini vurgulayan bilimsel bir model sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yansıtıcı anlatı, mesleki özveri, anne.

ABSTRACT NO: 10

**A MIDWIFE'S 30-YEAR JOURNEY IN TURKEY'S EVOLVING HEALTHCARE LANDSCAPE: A
REFLECTIVE NARRATIVE RESEARCH FROM THE PERSPECTIVE OF A HEALTH
PROFESSIONAL CANDIDATE**

Nihal ALOĞLU¹, Enis Kağan YÜKSEL²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction: The profession of midwifery is not merely a field of medical practice; it is an embodiment of psychosocial resilience displayed during social crises, challenging geographical conditions, and institutional transformations. As cornerstones of the healthcare system, midwives often construct their 34rofessional identities by intertwining them with their familial roles.

Objective: This study aims to examine the 30-year 34rofessional journey of a midwife from the dual perspective of both a researcher and a prospective health 34rofessional (her son). The study seeks to reveal how individual experiences resonate within institutional and social memory.

Method: The study is designed using “Reflective Narrative Research,” a qualitative research design. Data were gathered through semi-structured in-depth interviews with the participant, 34rofessional documents (letters of appreciation, duty records), and the researcher’s own autobiographical observations of the process. The collected data were analyzed using Riessman’s “Thematic Narrative Analysis” technique; instead of a chronological recital, the data were categorized under themes focused on 34rofessional identity and crisis management.

Findings: Three main themes were identified as a result of the analysis:

1. **Professional Commitment During Crises:** It was observed that during service delivery under the shadow of terrorism in Ekinözü (1996-1998), the 1999 Gölcük and 2023 Kahramanmaraş earthquakes, and the COVID-19 pandemic, the conflict between “parental anxiety” and “34rofessional responsibility” was resolved in favor of social benefit.
2. **Institutional Transformation and Leadership:** During the period at Kayseri Maternity Hospital, it was found that an equitable management approach and a “role model” identity came to the fore during the specialization process (Perinatology, Gynecology, etc.) and in department management duties.
3. **Decision-Making with Limited Resources:** It was observed that in periods of insufficient technological infrastructure (e.g., use of fetoscopes), clinical decision-making skills and multi-faceted healthcare delivery reinforced 34rofessional expertise.

Conclusion: Hatice Midwife’s 30-year experience proves that midwifery is not solely about technical skills; it is a process intensive in “emotional labor” built on foundations of compassion, justice, and resilience. This reflective narrative provides a scientific model emphasizing the importance of the master-apprentice relationship in health education and the intergenerational transfer of 35rofessional values within the family.

Keywords: Reflective narrative, 35rofessional dedication, mother.

BİLDİRİ NO: 11

SUDA DOĞUM, PLANLI EVDE DOĞUM, SSVD VE EPİDURAL DOĞUMUN EBELİK BAKIMI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Esmâ OSMAN¹, Rim EL İBRAHİM¹

¹İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

ÖZET

Gebelik ve doğum süreci, kadının bireysel gereksinimleri, tercihleri ve klinik durumuna göre farklı doğum yaklaşımlarının değerlendirilmesini gerektiren önemli bir dönemdir. Suda doğum, planlı evde doğum, sezaryen sonrası vajinal doğum ve epidural doğum; son yıllarda doğum deneyimi, maternal konfor, doğuma aktif katılım ve bakımın bireyselleştirilmesi açısından tartışılan başlıca doğum yaklaşımları arasında yer almaktadır. Bu derleme bildirinin amacı, suda doğum, planlı evde doğum, sezaryen sonrası vajinal doğum ve epidural doğum yaklaşımlarını ebelik bakımı açısından değerlendirmek ve bu uygulamaların maternal-fetal güvenlik, doğum memnuniyeti, ağrı yönetimi ve bakım sürecindeki önemini literatür doğrultusunda incelemektir. Suda doğum, uygun koşullarda gevşemeyi destekleyerek doğum ağrısının yönetimine katkı sağlayabilmektedir. Planlı evde doğum, düşük riskli gebelerde mahremiyet ve doğum deneyimi açısından olumlu görülmeyle birlikte acil obstetrik durumlara hızlı müdahale gerekliliği nedeniyle dikkatli risk değerlendirmesi gerektirir. Sezaryen sonrası vajinal doğum, uygun adaylarda sezaryen oranlarının azaltılmasına katkı sağlayabilir; ancak uterus rüptürü gibi riskler nedeniyle yakın izlem önemlidir. Epidural doğum ise etkili ağrı kontrolü sağlarken doğum sürecinin izlenmesini ve bireyselleştirilmiş bakım planlamasını gerektirir. Sonuç olarak, bu doğum yaklaşımlarında ebenin rolü; bilgilendirme, risk değerlendirmesi, güvenli bakım, kadın merkezli destek ve gerekli durumlarda uygun yönlendirmeyi sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Doğum; ebelik bakımı; suda doğum; evde doğum; sezaryen sonrası vajinal doğum.

ABSTRACT NO: 11

**EVALUATION OF WATER BIRTH, PLANNED HOME BIRTH, VBAC AND EPIDURAL BIRTH IN
TERMS OF MIDWIFERY CARE**

Esma OSMAN¹, Rim EL İBRAHİM²

¹Inonu University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

ABSTRACT

Pregnancy and childbirth are important processes that require the evaluation of different birth approaches according to women’s individual needs, preferences, and clinical conditions. Water birth, planned home birth, vaginal birth after cesarean and epidural birth are among the main birth approaches discussed in recent years in terms of childbirth experience, maternal comfort, active participation in labor, and individualized care. The aim of this review abstract is to evaluate water birth, planned home birth, vaginal birth after cesarean and epidural birth in terms of midwifery care and to examine the importance of these practices in maternal-fetal safety, birth satisfaction, pain management, and the care process in line with the literature. Water birth may contribute to the management of labor pain by supporting relaxation under appropriate conditions. Planned home birth may be considered positive in terms of privacy and childbirth experience in low-risk pregnancies; however, it requires careful risk assessment due to the need for rapid intervention in obstetric emergencies. Vaginal birth after cesarean may contribute to reducing cesarean rates in appropriate candidates, but close monitoring is important because of risks such as uterine rupture. Epidural birth provides effective pain control, while requiring careful monitoring of the labor process and individualized care planning. In conclusion, the role of the midwife in these birth approaches includes providing information, risk assessment, safe care, woman-centered support, and appropriate referral when necessary.

Keywords: Labor; midwifery care; water birth; home childbirth; vaginal birth after cesarean.

BİLDİRİ NO: 12

GELECEĞİN ŞİFRESİ: SAĞLIK HİZMETLERİNDE DİJİTAL DÖNÜŞÜM VE KALİTE ENTEGRASYONU

Nihal ALOĞLU¹, Melike EVLİCE², Mehmet Çağtay ASLAN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi,
Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Küresel sağlık sistemleri, teknolojinin salt bir araç olmaktan çıkıp hizmet kalitesinin ana taşıyıcısı haline geldiği bir paradigma değişimi yaşamaktadır. "Sağlık 4.0" olarak nitelendirilen bu süreç, yapay zekâ ve dijitalleşmeyi sistemin merkezine yerleştirerek hata oranlarını minimize etmeyi ve hasta güvenliğini maksimize etmeyi hedeflemektedir. Bu çalışmanın amacı, sağlık hizmetlerinde geleceğin şifresi olarak görülen dijital araçların kalite süreçlerine entegrasyonunu ve bu dönüşümün sistemin sürdürülebilirliği üzerindeki stratejik etkilerini incelemektir.

Yöntem: Çalışma, sistematik literatür taraması ve sentezi üzerine kurgulanmış bir derleme makalesidir. Analiz sürecinde, sağlık teknolojilerinde geleceğe yönelik bir projeksiyon sunmak amacıyla "Ufuk Tarama" yaklaşımı ve metodolojik bakış açıları temel alınmıştır. Google Akademik, PubMed ve ilgili akademik veri tabanları üzerinden son yıllardaki dijital dönüşüm verileri; sağlık teknolojileri değerlendirmesi, tele-tıp ve dijital hastane modelleri odağında tematik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular ve Tartışma: Araştırma sonuçları, dijital dönüşümün 2025 yılına kadar sağlık hizmetlerini devrimsel boyuta taşıyacağını ve operasyonel süreçlerde %14.98 gibi yüksek etki potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Dijital hastane sistemlerinin ve Elektronik Sağlık Kayıtlarının etkin kullanımı, sağlık çalışanlarının zaman yönetimini iyileştirmekte ve kurumların operasyonel şeffaflığını artırmaktadır. Özellikle tele-tıp uygulamalarının hasta memnuniyeti üzerindeki pozitif etkisi ve coğrafi engelleri ortadan kaldırma kapasitesi, sistemin demokratikleşmesi açısından kritik bulunmuştur. Ayrıca, dijital sağlık ekonomisi üzerine yapılan bibliyometrik analizler, teknoloji entegrasyonunun maliyet optimizasyonunda temel belirleyici olduğunu kanıtlamaktadır. Bütüncül kanal stratejilerinin dijital sağlık hizmetlerine dahil edilmesi ise hasta odaklı kalite entegrasyonunun yeni standartlarını belirlemektedir.

Sonuç: Sağlık hizmetlerinde geleceğin şifresi, teknolojinin etik değerlerle harmanlanarak kalite yönetim süreçlerine tam entegre edilmesinde saklıdır. Dijital dönüşüm; yalnızca bir verimlilik aracı değil, aynı zamanda toplum sağlığını proaktif olarak koruyan ve dirençli sağlık modelleri oluşturan bir stratejik zorunluluktur. Bu süreçte, dijital sağlık araçlarının hemşirelik ve ebelik eğitim müfredatlarına entegre edilmesi, geleceğin sağlık profesyonellerinin dijital yetkinliklerini artırarak klinik hizmetlerde bakım

kalitesinin ve hasta güvenliğinin en üst düzeye çıkarılabilir. Sağlık yöneticilerinin, geleceğin dijital ekosisteminde yer alabilmeleri için teknoloji değerlendirme sistemlerini kurumsal bir kültür haline getirmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık 4.0; dijital dönüşüm; teknolojileri.

ABSTRACT NO: 12

**THE PASSWORD OF THE FUTURE: DIGITAL TRANSFORMATION AND QUALITY
INTEGRATION IN HEALTHCARE SERVICES**

Nihal ALOĞLU¹, Melike EVLİCE², Mehmet Çağtay ASLAN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Objective: Global healthcare systems are undergoing a paradigm shift where technology has evolved from being a mere tool to becoming the primary driver of service quality. This process, characterized as "Health 4.0," aims to minimize error rates and maximize patient safety by placing artificial intelligence and digitalization at the core of the system. The objective of this study is to examine the integration of digital tools seen as the password of the future in healthcare into quality processes and the strategic impact of this transformation on the sustainability of the system.

Method: The study is a review article structured on a systematic literature review and synthesis. In the analysis process, the "Horizon Scanning" approach and methodological perspectives were taken as a basis to provide a future-oriented projection in healthcare technologies. Digital transformation data from recent years were analyzed thematically through Google Scholar, PubMed, and relevant academic databases, focusing on health technology assessment, telemedicine, and digital hospital models.

Findings and Discussion: Research results indicate that digital transformation will carry healthcare services to a revolutionary dimension by 2025, with a high potential impact of 14.98\% on operational processes. The effective use of digital hospital systems and Electronic Health Records improves time management for healthcare professionals and increases the operational transparency of institutions. In particular, the positive impact of telemedicine applications on patient satisfaction and its capacity to eliminate geographical barriers were found to be critical for the democratization of the system. Furthermore, bibliometric analyses on the digital health economy prove that technology integration is a primary determinant in cost optimization. The inclusion of omnichannel strategies in digital health services sets new standards for patient oriented quality integration.

Conclusion: The key to the future of healthcare lies in the full integration of technology into quality management processes, blended with ethical values. Digital transformation is not merely a tool for increased efficiency, but also a strategic necessity that proactively protects public health and creates resilient healthcare models. In this process, integrating digital health tools into nursing and midwifery education curricula can enhance the digital competencies of future healthcare professionals, maximizing the quality of care and patient

safety in clinical settings. It is recommended that healthcare administrators make technology assessment systems a part of their corporate culture to ensure their participation in the digital ecosystem of the future.

Keywords: Health 4.0; digital transformation; technologies.

BİLDİRİ NO: 13

NEFES-SOLUNUM TEKNİKLERİ, NEFES TERAPİ VE AROMATERAPİNİN GEBELİK VE DOĞUM SÜRECİNDEKİ YERİ

Rim EL İBRAHİM¹, Esmâ OSMAN¹

¹İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

ÖZET

Gebelik ve doğum süreci, kadının fiziksel, psikolojik ve emosyonel yönden çok yönlü değişimler yaşadığı önemli bir dönemdir. Bu süreçte ağrı, korku, stres ve anksiyete düzeyinin artması; maternal konforu, doğum deneyimini ve anne-bebek etkileşimini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu nedenle gebelik ve doğum sürecinde farmakolojik yöntemlerin yanı sıra non-farmakolojik destekleyici uygulamalara da gereksinim duyulmaktadır. Bu derleme bildirinin amacı, nefes-solunum teknikleri, nefes terapi ve aromaterapinin gebelik ve doğum sürecindeki kullanım alanlarını, maternal-fetal psikofizyolojik etkilerini ve ebelik bakımındaki önemini literatür doğrultusunda incelemektir. Literatürde, nefes-solunum tekniklerinin doğum sürecinde ağrı algısını azaltmada, gevşemeyi sağlamada ve anksiyete düzeyini düşürmede etkili olduğu bildirilmektedir. Ayrıca bu tekniklerin düzenli kullanımının doğum sürecine aktif katılımı artırdığı ve doğum deneyimini olumlu yönde etkilediği belirtilmektedir. Nefes terapisi uygulamalarının ise beden farkındalığını artırarak doğumla baş etme becerisini güçlendirdiği ve stres düzeyini azaltmada destekleyici olduğu ifade edilmektedir. Aromaterapi kullanımına ilişkin çalışmalarda, özellikle lavanta yağı uygulamalarının anksiyete ve doğum ağrısını azaltmada etkili olduğu, maternal konforu artırdığı ve doğum memnuniyetini olumlu yönde etkilediği rapor edilmektedir. Bununla birlikte, bu uygulamaların kullanım sıklığının sağlık profesyonellerinin bilgi düzeyi, klinik uygulama alışkanlıkları ve kurum politikalarına bağlı olarak değiştiği belirtilmektedir. Sonuç olarak, nefes-solunum teknikleri, nefes terapi ve aromaterapi; gebelik ve doğum sürecinde maternal konforu artıran, olumlu doğum deneyimini destekleyen ve ebelik bakımının bütüncül yaklaşımına katkı sağlayan önemli non-farmakolojik uygulamalardır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik; doğum; nefes egzersizleri; aromaterapi; ebelik bakımı.

ABSTRACT NO: 13

**THE PLACE OF BREATHING-RESPIRATORY TECHNIQUES, BREATH THERAPY AND
AROMATHERAPY IN PREGNANCY AND LABOR**

Rim EL İBRAHİM¹, Esmâ OSMAN¹

¹Inonu University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

ABSTRACT

Pregnancy and labor are important periods in which women experience multidimensional physical, psychological, and emotional changes. During this process, increased pain, fear, stress, and anxiety may negatively affect maternal comfort, childbirth experience, and mother-infant interaction. Therefore, in addition to pharmacological methods, non-pharmacological supportive practices are needed during pregnancy and labor. The aim of this review abstract is to examine the areas of use, maternal-fetal psychophysiological effects, and importance of breathing-respiratory techniques, breath therapy, and aromatherapy in midwifery care in line with the 43iteratüre. Studies in the 43iteratüre report that breathing-respiratory techniques are effective in reducing pain perception, promoting relaxation, and decreasing anxiety levels during labor. Regular use of these techniques is also associated with increased active participation in labor and a more positive childbirth experience. Breath therapy practices are reported to enhance body awareness and support coping with labor by reducing stress levels. In addition, studies on aromatherapy indicate that the use of essential oils, particularly lavender, is effective in reducing anxiety and labor pain, increasing maternal comfort, and improving birth satisfaction. However, the frequency of use of these practices varies depending on healthcare professionals' knowledge levels, clinical practices, and institutional policies. In conclusion, breathing-respiratory techniques, breath therapy, and aromatherapy are important non-pharmacological practices that enhance maternal comfort, support a positive childbirth experience, and contribute to the holistic approach of midwifery care.

Keywords: Pregnancy; labor; breathing exercises; aromatherapy; midwifery care.

BİLDİRİ NO: 14

GEBELERDE SOSYAL MEDYA KULLANIM SÜRESİNİN BEDEN ALGISI VE GEBELİK KAYGISI İLE İLİŞKİSİ

Melike TAN ÇELİK¹

¹İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

ÖZET

Gebelik, kadın yaşamında fiziksel, duygusal ve sosyal değişimlerin yoğun olarak yaşandığı önemli bir süreçtir. Bu dönemde kadınlar, hem bedenlerinde meydana gelen değişimlere uyum sağlamaya çalışmakta hem de anneliğe hazırlanmaktadır. Son yıllarda sosyal medya, gebelerin bilgi edinme, deneyim paylaşma ve sosyal destek arayışında sıklıkla başvurduğu bir kaynak haline gelmiştir. Bununla birlikte, sosyal medyada karşılaşılan içeriklerin gebelerin beden algısı ve psikolojik durumları üzerinde çeşitli etkiler oluşturabileceği düşünülmektedir. Bu özeti amacı, gebelik döneminde sosyal medya kullanımının kadınların beden algısı ve psikolojik iyi oluşu üzerindeki etkilerini incelemektir. Sosyal medya kullanımı günümüzde kadınlar arasında yaygın olup, beden algısı ve psikolojik iyi oluş üzerinde belirgin etkiler göstermektedir. Kadınların fiziksel görünümüne yönelik toplumsal baskıya ve nesneleştirmeye daha fazla maruz kalmaları, sosyal medya içeriklerinin etkisini güçlendirmektedir. Gebelik dönemi, kadın bedeninde hızlı ve belirgin değişimlerin yaşandığı ve beden algısının yeniden şekillendiği hassas bir dönemdir. Bu dönemde yaşanan fiziksel değişimler, beden memnuniyetsizliği ve olumsuz beden değerlendirmelerine neden olabilmektedir. Sosyal medya kullanım biçimi bu etkilerde belirleyici bir faktör olup, pasif kullanımın sosyal karşılaştırmayı artırarak beden memnuniyetsizliği ve psikolojik iyi oluşta azalma ile daha güçlü ilişkili olduğu literatürde belirtilmektedir. Özellikle dijital olarak düzenlenmiş, kusursuzlaştırılmış ve gerçekçi olmayan beden görsellerine maruz kalma, gebelerin kendi beden algılarını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Ayrıca sosyal medyada yer alan “ideal gebelik” ve “doğum sonrası hızlı eski bedene dönüş” temalarının kaygı düzeylerini artırabileceği ifade edilmektedir. Sonuç olarak, sosyal medya kullanımı gebelik döneminde beden algısı ve psikolojik iyi oluş üzerinde etkili bir unsur olarak öne çıkmaktadır, özellikle pasif kullanım ve görünüm odaklı içeriklere maruziyet bu etkiyi güçlendirmektedir. Bu nedenle gebelik döneminde sosyal medya kullanımına yönelik farkındalık geliştirilmesi ve sağlık profesyonelleri tarafından rehberlik sağlanması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beden imajı; gebelik; sosyal medya.

ABSTRACT NO: 14

**THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIAL MEDIA USAGE DURATION AND BODY IMAGE
AND PREGNANCY ANXIETY IN PREGNANT WOMEN**

Melike TAN ÇELİK¹

¹Inonu University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

ABSTRACT

Pregnancy is a significant period in a woman’s life marked by intense physical, emotional, and social changes. During this time, women strive to adapt to the changes occurring in their bodies while also preparing for motherhood. In recent years, social media has become a frequent resource for pregnant women seeking information, sharing experiences, and seeking social support. However, it is believed that the content encountered on social media may have various effects on pregnant women’s body image and psychological well-being. The purpose of this review is to examine the effects of social media use during pregnancy on women’s body image and psychological well-being. Social media use is widespread among women today and has been shown to have significant effects on body image and psychological well-being. Women’s increased exposure to societal pressure and objectification regarding their physical appearance amplifies the impact of social media content. Pregnancy is a sensitive period marked by rapid and significant changes in the female body and a reshaping of body image. The physical changes experienced during this period can lead to body dissatisfaction and negative body evaluations. The manner of social media use is a key factor in these effects; the literature indicates that passive use is more strongly associated with increased social comparison, leading to body dissatisfaction and a decline in psychological well-being. In particular, exposure to digitally altered, perfected, and unrealistic body images can negatively impact pregnant women’s body image. Additionally, it has been noted that themes such as the “ideal pregnancy” and “rapid postpartum return to pre-pregnancy body” on social media may increase anxiety levels. In conclusion, social media use emerges as a significant factor influencing body image and psychological well-being during pregnancy, with passive use and exposure to appearance-focused content particularly amplifying this effect. Therefore, raising awareness about social media use during pregnancy and providing guidance from healthcare professionals is of great importance.

Keywords: Body image; pregnancy; social media.

BİLDİRİ NO: 15

EBELİKTE DOĞUM SONRASI DEPRESYONUN ÖNGÖRÜSÜNDE MAKİNE ÖĞRENMESİ

YAKLAŞIMLARI

Emine AKSÜT AKÇAY¹, Rabia İpek ŞAHİN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Doğum sonrası depresyon (PPD), maternal ve neonatal sağlığı olumsuz etkileyen yaygın ve önlenabilir bir ruh sağlığı sorunudur. Bu derleme, PPD’nin erken tahmini ve tespitinde yapay zekâ ve makine öğrenmesi (ML) algoritmalarının kullanımını, öngörücü risk faktörlerini ve bu yaklaşımların ebelik bakımına entegrasyonunu değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu anlatsal derleme, 2020–2026 yılları arasında yayımlanmış ve perinatal dönemde PPD’nin tahmini ile erken tanısına odaklanan çalışmaların sentezine dayanmaktadır. İncelenen araştırmalarda, Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği, Beck Depresyon Envanteri ve Hasta Sağlığı Anketi gibi geleneksel tarama araçlarına dayalı veriler ile makine öğrenmesi algoritmaları (Random Forest, lojistik regresyon, karar ağaçları) kullanılmıştır. Modellerin performansı, psikolojik, sosyodemografik ve obstetrik değişkenler açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular: PPD’nin küresel prevalansı %10–15 arasında değişmektedir. Geleneksel tarama araçları erken risk öngörüsünde sınırlı kalırken, makine öğrenmesi modelleri çok boyutlu risk faktörlerini entegre ederek daha yüksek doğrulukla tahmin yapabilmektedir. Anksiyete düzeyi, ilaç kullanımı, aile içi ilişkiler ve kişilik özelliklerinin birlikte değerlendirilmesi model performansını artırmaktadır. Bulgular, ML yaklaşımlarının yüksek riskli bireyleri gebelik öncesi veya erken gebelik döneminde belirleyebildiğini göstermektedir.

Sonuç: Makine öğrenmesi algoritmaları, PPD’nin erken tahmininde %80–93,4 doğruluk oranlarına ulaşabilmektedir. Bu yaklaşımlar, semptomlar ortaya çıkmadan önce riskli bireylerin belirlenmesine olanak tanıyarak önleyici müdahaleleri desteklemektedir. Ebelik uygulamalarında bu durum, bakımın bireyselleştirilmesine ve erken müdahale süreçlerinin güçlendirilmesine katkı sağlamaktadır. Yapay zekâ temelli sistemler, klinik karar verme süreçlerini destekleyen tamamlayıcı araçlar olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Sonrası Depresyon, Yapay Zekâ, Makine Öğrenmesi, Ebelik Bakımı

ABSTRACT NO: 15

**MACHINE LEARNING APPROACHES IN PREDICTING POSTPARTUM DEPRESSION IN
MIDWIFERY**

Emine AKSÜT AKÇAY¹, Rabia İpek ŞAHİN²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction: Postpartum depression (PPD) is a common and preventable mental health disorder that negatively affects maternal and neonatal health. This review aims to evaluate the use of artificial intelligence and machine learning (ML) algorithms in the early prediction and detection of PPD, to identify predictive risk factors, and to examine the integration of these approaches into midwifery care.

Method: This narrative review is based on studies published between 2020 and 2026 focusing on the prediction and early diagnosis of PPD in the perinatal period. In the included studies, traditional screening tools such as the Edinburgh Postnatal Depression Scale, Beck Depression Inventory, and Patient Health Questionnaire were used alongside machine learning algorithms (Random Forest, logistic regression, and decision trees). Model performance was evaluated in terms of psychological, sociodemographic, and obstetric variables.

Results: The global prevalence of PPD ranges between 10% and 15%. While traditional screening tools are limited in predicting future risk, machine learning models demonstrate higher predictive accuracy by integrating multidimensional risk factors. The combined use of variables such as anxiety level, medication use, family relationships, and personality traits improves model performance. Findings indicate that ML approaches can identify high-risk individuals during pregnancy or in the early perinatal period.

Conclusion: Machine learning algorithms achieve accuracy rates ranging from 80% to 93.4% in the early prediction of PPD. These approaches allow the identification of at-risk individuals before symptom onset, thereby supporting preventive interventions. In midwifery practice, this contributes to individualized care and strengthened early intervention processes. AI-based systems are considered complementary tools that support clinical decision-making.

Keywords: Postpartum Depression, Artificial Intelligence, Machine Learning, Midwifery Care

BİLDİRİ NO: 16

EBELİK VE HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE SİMÜLASYON TEMELLİ ÖĞRENME UYGULAMALARI: KLİNİK YETKİNLİK VE PSİKOSOSYAL KAZANIMLAR ÜZERİNE BİR SENTEZ

Nihal ALOĞLU¹, Halil KOCA²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi,
Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Sağlık profesyonellerinin yetiştirilmesinde teorik bilginin klinik yetkinliğe dönüştürülmesi, hasta güvenliği ve etik sınırlılıklar nedeniyle “hata payı” kabul etmeyen kritik bir süreçtir. Simülasyon Temelli Öğrenme, öğrencilere güvenli ve kontrollü bir ortamda deneyim kazanma imkanı sunarak teori ile uygulama arasındaki boşluğu dolduran önemli bir eğitim aracıdır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ebelik ve hemşirelik eğitiminde simülasyon uygulamalarının klinik beceri kazanımı, psikomotor yeterlilik ve öğrencilerin psikososyal (anksiyete, öz-yeterlilik) gelişimi üzerindeki etkilerini bütüncül bir yaklaşımla incelemektir.

Alan yazında mevcut olan kapsamlı analizler, simülasyonun klinik öğrenmeyi iyileştirmede geleneksel yöntemlerden daha etkili olduğunu göstermektedir. Özellikle yüksek gerçeklikli simülasyonlar, öğrencilerin klinik karar verme ve eleştirel düşünme yetilerini güçlendirmekte; pediatri, yoğun bakım ve obstetrik gibi riskli alanlarda uygulama standardizasyonu sağlamaktadır. Ebeler eğitiminde, sanal gerçeklik ve simülatör destekli eğitimlerin epizyotomi onarımı, Leopold manevraları ve normal doğum yönetimi gibi hassas müdahalelerde öğrencilerin teknik hatasını minimize ettiği saptanmıştır. Özellikle postpartum hemoraji yönetiminde vaka temelli simülasyonların kullanımı, ebe ve hemşire adaylarının acil durumlara müdahale performansını ve bilgi düzeyini artırmaktadır.

Psikososyal açıdan, simülasyonun öğrencilerin “ilk klinik uygulama” öncesindeki anksiyete seviyelerini belirgin şekilde azalttığı görülmektedir. Gerçek hastayla karşılaşmadan önce insan simülatörleri veya standart hastalarla pratik yapmak, hata yapma korkusunu yenmeyi sağlayarak profesyonel öz-yeterlilik ve öz-güven algısını güçlendirmektedir. Ayrıca, sanal simülasyon uygulamalarının öğrencilere “kendi hızında öğrenme” ve sınırsız tekrar imkanı sunması, öğrenme motivasyonunu ve memnuniyetini yükseltmektedir. Bütüncül kanal stratejileri ve hibrit simülasyon modellerinin entegrasyonu, öğrencilerin sadece teknik becerilerini değil, aynı zamanda empati ve profesyonel iletişim yetkinliklerini de geliştirmektedir.

Sonuç: Simülasyon temelli uygulamalar, sağlık eğitiminde sadece bir yardımcı materyal değil; hasta güvenliğini garanti altına alan ve mezuniyet sonrası profesyonel uyumu hızlandıran stratejik bir zorunluluktur.

Eğitim programlarının; sanal gerçeklik, yüksek gerçeklikli mankenler ve etik senaryo tasarımlarıyla zenginleştirilmesi, geleceğin ebe ve hemşirelerinin klinik yetkinlik standartlarını yükseltecektir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon eğitimi; klinik yetkinlik; psikomotor beceri; öz-yeterlilik; sağlık eğitimi.

ABSTRACT NO: 16

**SIMULATION-BASED LEARNING PRACTICES IN MIDWIFERY AND NURSING EDUCATION:
A SYNTHESIS ON CLINICAL COMPETENCE AND PSYCHOSOCIAL GAINS**

Nihal ALOĞLU¹, Halil KOCA²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction: Translating theoretical knowledge into clinical competence in the training of healthcare professionals is a critical process that tolerates no “margin of error” due to patient safety concerns and ethical limitations. Simulation-Based Learning is an important pedagogical tool that fills the gap between theory and practice by offering students the opportunity to gain experience in a safe and controlled environment.

Aim: The aim of this study is to holistically examine the effects of simulation applications in midwifery and nursing education on clinical skill acquisition, psychomotor proficiency, and students’ psychosocial (anxiety, self-efficacy) development.

Comprehensive analyses in the 50rofession demonstrate that simulation is more effective than traditional methods in improving clinical learning. High-fidelity simulations, in particular, strengthen students’ clinical decision-making and critical thinking abilities, and provide application standardization in risky areas such as pediatrics, intensive care, and obstetrics. In midwifery education, it has been determined that virtual reality and simulator-supported trainings minimize students’ technical errors in sensitive interventions such as episiotomy repair, Leopold’s maneuvers, and normal birth management. Especially the use of case-based simulations in postpartum hemorrhage management increases the emergency intervention performance and knowledge level of midwife and nurse candidates.

From a psychosocial perspective, simulation is seen to significantly reduce students’ anxiety levels before their “first clinical application.” Practicing with human simulators or standard patients before encountering a real patient helps overcome the fear of making mistakes, thus strengthening the perception of 50rofessional self-efficacy and self-confidence. Furthermore, virtual simulation applications offering students “self-paced learning” and unlimited repetition opportunities raise learning motivation and satisfaction. The integration of holistic channel strategies and hybrid simulation models develops not only students’ technical skills but also their empathy and 50rofessional communication competencies.

Conclusion: Simulation-based applications are not merely auxiliary materials in healthcare education; they are a strategic necessity that guarantees patient safety and accelerates 50rofessional adaptation post-graduation. Enriching educational programs with virtual reality, high-fidelity mannequins, and ethical scenario designs will raise the clinical competence standards of future midwives and nurses

Keywords: Simulation Training; clinical competence; psychomotor performance; self efficacy; health education.

BİLDİRİ NO: 17

PLASENTA PREVIA VE WOLFF-PARKINSON-WHITE SENDROMU OLAN GEBEDE

SEZARYEN SONRASİ BÜTÜNCÜL HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU

Mehmet AHRAZ¹, Özlem KARADEMİR²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş ve Amaç: Plasenta previa, gebelikte ciddi maternal ve fetal komplikasyonlara yol açabilen önemli obstetrik durumlardan biridir. Bu durum, plasantanın serviksin iç osuna kısmen yerleşmesi ile karakterizedir ve doğum sonrası kanama açısından yüksek risk taşır. Wolf Parkinson White (WPW) Sendromu aksesuar yollara bağlı gelişen bir preeksitasyon sendromudur. Gebelik genellikle aksesuar yollarla ilgili aritmileri tetikler veya şiddetlendirir. Anne ve fetus sonuçlarını optimize etmek için uygun anne tanısı ve yönetimi önemlidir. Bu tür yüksek riskli olgularda multidisipliner yaklaşım ve etkin hemşirelik bakımı büyük önem taşımaktadır. Bu olguda, kadın doğum servisinde plasenta previa ve WPW sendromu olan bir gebede sezaryen sonrası hemşirelik bakım sürecinin olgu raporu sunuyoruz.

Olgu: 34 yaşında, 35 hafta + 6 günlük gebeliği olan hasta göğüs ağrısı, çarpıntı ve baş dönmesi şikayetleriyle acil servise başvurup, acil cerrahi ile sezeryan olan hastanın doğum eylemi gerçekleştirmiştir (post-up 4. Gün). Hastada vajinal kanama veya vajinal akıntı vardı. Servikal değerlendirmede dilatasyon ve efasman izlenmemiş, serviks uzunluğu yaklaşık 32 mm olarak ölçülmüştür. Fizik muayenede hastanın kalp hızı dakikada 120 atım, solunum hızı dakikada 26 idi ancak hemodinamik olarak stabildi (122/70 mmHg). Kardiyovasküler ve pulmoner muayeneler normaldi. Hastanın gebelik öncesi sinüs taşikardisi öyküsü vardı ve gebelik sırasında oral propranolol ile tedavi ediliyordu. Kan sayımı, böbrek fonksiyon testleri, elektrolitler, bilirubin ve koagülasyon testleri yapıldı ve sonuçlar normaldi. Hastanın anamnezinde penisilin alerjisi olduğu belirtilmiştir. Tedavi sürecinde hastanın klinik durumu doğrultusunda (intravenöz sıvı, analjezik, antiinflamatuvar, antibiyotik, antiaritmik) tedavisi uygulanarak; hastanın izleminde yenidoğan iyilik hali, vajinal kanama varlığı ve kardiyak ritim düzenli olarak değerlendirilmiştir. Sezaryen sonrası dönemde uygulanan bütüncül hemşirelik bakımı kapsamında: vajinal kanama takibi, uterus involüsyonu, insizyon yeri kontrolü, ağrı yönetimi, sıvı-elektrolit dengesi izlemi, vital bulguların takibi, yatak istirahati ve güvenli mobilizasyon, hasta/yenidoğan eğitimi, WPW sendromu nedeniyle ritim takibi yapılmış ve olası taşikardi bulguları açısından yakın gözlem sağlanmıştır.

Sonuç: Plasenta previa ve WPW sendromu gibi yüksek riskli durumların birlikte bulunduğu gebelerde sezaryen sonrası dönemde yakın izlem ve bütüncül hemşirelik bakımı komplikasyonların önlenmesinde kritik

rol oynamaktadır. Multidisipliner ekip yaklaşımı ile hasta güvenliği artırılmakta ve iyileşme süreci olumlu yönde etkilenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Plasenta previa; wolff-parkinson-white sendromu; sezaryen cerrahisi; hemşirelik bakımı.

ABSTRACT NO: 17

**HOLISTIC NURSING CARE AFTER CESAREAN SECTION IN A WOMAN WITH PLACENTA
PREVIA AND WOLFF-PARKINSON-WHITE SYNDROME: A CASE REPORT**

Mehmet AHRAZ¹, Özlem KARADEMİR²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction and Aim: Placenta previa is one of the significant obstetric conditions that can lead to serious maternal and fetal complications during pregnancy. This condition is characterized by the partial placement of the placenta in the inner os of the cervix and carries a high risk of postpartum hemorrhage. Wolf-Parkinson-White (WPW) syndrome is a pre-excitation syndrome that develops due to accessory pathways. Pregnancy often triggers or exacerbates arrhythmias related to accessory pathways. Appropriate maternal diagnosis and management are crucial to optimize maternal and fetal outcomes. A multidisciplinary approach and effective nursing care are of paramount importance in such high-risk cases. In this case report, we present the nursing care process after cesarean section in a pregnant woman with placenta previa and WPW syndrome in the obstetrics and gynecology department.

Case report: 34-year-old patient, 35 weeks + 6 days pregnant, presented to the emergency department with complaints of chest pain, palpitations, and dizziness. She underwent emergency cesarean section, and labor was successful (post-operative day 4). She had vaginal bleeding or discharge. Cervical evaluation showed no dilation or effacement; cervical length was approximately 32 mm. Physical examination revealed a heart rate of 120 beats per minute and a respiratory rate of 26 breaths per minute, but she was hemodynamically stable (122/70 mmHg). She had a history of sinus tachycardia prior to pregnancy and was being treated with oral propranolol during pregnancy. Blood counts, renal function tests, electrolytes, bilirubin, and coagulation tests were performed, and the results were normal. Her medical history indicated a penicillin allergy. Treatment was administered according to her clinical condition (intravenous fluids, analgesics, anti-inflammatory drugs, antibiotics, antiarrhythmics); During the patient's follow-up, newborn well-being, presence of vaginal bleeding, and cardiac rhythm were regularly assessed. As part of the holistic nursing care applied in the post-cesarean period: monitoring of vaginal bleeding, uterine involution, incision site control, pain management, fluid and electrolyte balance monitoring, vital sign monitoring, bed rest and safe mobilization, patient/newborn education, rhythm monitoring due to WPW syndrome, and close observation for possible signs of tachycardia were provided.

Conclusion: In pregnancies with high-risk conditions such as placenta previa and WPW syndrome, close monitoring and holistic nursing care in the post-cesarean period play a critical role in preventing

complications. A multidisciplinary team approach enhances patient safety and positively influences the recovery process.

Keywords: Placenta previa; wolff-parkinson-white syndrome; cesarean section surgery; nursing care.

BİLDİRİ NO: 18

BETA TALASEMİ VE PLASENTA PREVİA OLAN GEBEDE SEZARYEN CERRAHİSİ SONRASI

BAKIM: OLGU SUNUMU

Mehmet AHRAZ¹, Burhan GÜNGÖR²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş ve Amaç: Beta talasemi, otozomal resesif geçişli, önlenabilir, uzun süreli ve maliyetli bir süreç gerektirmektedir. Plasenta previa ise gebelikte plasentanın servikal osu kısmen ya da tamamen kapatması ile karakterize olup, ciddi vajinal kanamalara yol açabilen önemli bir obstetrik komplikasyondur. Özellikle tekrarlayan kanamalar anne ve fetus açısından morbidite ve mortalite riskini artırmaktadır. Bu tür yüksek riskli gebeliklerde bütüncül ve multidisipliner yaklaşımla planlanan hemşirelik bakımı, anne ve fetus sağlığının korunmasında kritik rol oynamaktadır. Bu olguda, kadın doğum servisinde takip edilen, plasenta previa ve beta talasemi minör tanılı gebenin sezaryen sonrası hemşirelik bakım sürecinin olgu raporu sunuyoruz.

Olgu: 31 yaşında, plasenta previa ve beta talasemi minör tanılı hasta için maternal ve fetal riskler göz önünde bulundurularak 38 hafta + 6 günde elektif sezaryen cerrahisi yapıldı (post up 3. gün). Fizik muayenede hastanın kalp hızı dakikada 68 atım, solunum hızı dakikada 15, vücut ısı 36.5°C idi ancak hemodinamik olarak stabildi (105/50 mmHg). Hastada vajinal kanama veya vajinal akıntı yoktu. Servikal değerlendirmede dilatasyon ve efasman izlenmemiştir. Hastanın klinik durumu doğrultusunda (intravenöz sıvı, analjezik, antiinflamatuvar, antibiyotik ve antianemik) tedavisi uygulanarak; hasta izleminde fetal iyilik hali hematokrit değerleri ve vajinal kanama varlığı düzenli olarak değerlendirilmiştir. Laboratuvar bulgularında hemoglobin düzeyi (11,6g/dL) koagülasyon (INR:0,96) değerlerinin normal sınırlarda olduğu saptanmıştır. Olası postpartum kanama riskine karşı oksitosin (synpitan 5 IU amp) ve ergoalkaloid (metiler 0.2 mg/ml ampul) tedavileri planlanmış olup, mevcut anemi nedeniyle antianemi (ferrosanol 1*1) tedavisi uygulanmıştır. Sezaryen cerrahisi sonrası hemşirelik bakımı kapsamında; vajinal kanama takibi, uterus involüsyonu değerlendirmesi, insizyon yeri kontrolü, ağrı yönetimi, sıvı-elektrolit dengesi izlemi, vital bulguların takibi, yorgunluk, yatak istirahati ve güvenli mobilizasyonun sağlanması, hasta ve yenidoğan eğitimi verilmesi ile talasemi taşıyıcılığına bağlı kanama ve anemi riski açısından değerlendirilmiştir.

Sonuç: Plasenta previa ve talasemi taşıyıcılığı gibi yüksek riskli durumların birlikte bulunduğu gebelerde, sezaryen cerrahisi sonrası dönemde yakın izlem ve hemşirelik bakımı komplikasyonların önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Multidisipliner ekip yaklaşımı ile anne ve fetusun iyilik hali etkin şekilde sürdürülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Plasenta previa; talasemi; sezaryen cerrahisi; hemşirelik bakımı.

ABSTRACT NO: 18

**POST-CESAREAN CARE IN A PREGNANT WOMAN WITH BETA THALASSEMIA AND
PLACENTA PREVIA: A CASE REPORT**

Mehmet AHRAZ¹, Burhan GÜNGÖR²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction and Aim: Beta thalassemia is an autosomal recessive, preventable condition requiring a long and costly management process. Placenta previa, characterized by the partial or complete obstruction of the cervical os by the placenta during pregnancy, is a significant obstetric complication that can lead to severe vaginal bleeding. Recurrent bleeding, in particular, increases the risk of morbidity and mortality for both mother and fetus. In such high-risk pregnancies, a holistic and multidisciplinary approach to nursing care plays a critical role in protecting maternal and fetal health. In this case report, we present the nursing care process following a cesarean section in a pregnant woman diagnosed with placenta previa and beta thalassemia minor, who was followed up in the obstetrics and gynecology ward.

Case report: A 31-year-old patient with placenta previa and beta-thalassemia minor underwent elective cesarean section at 38 weeks + 6 days (post-up day 3), considering maternal and fetal risks. Physical examination revealed a heart rate of 68 beats per minute, respiratory rate of 15 breaths per minute, and body temperature of 36.5°C, but the patient was hemodynamically stable (105/50 mmHg). There was no vaginal bleeding or discharge. Cervical evaluation showed no dilation or effacement. Based on the patient's clinical condition, treatment was administered (intravenous fluids, analgesics, anti-inflammatory drugs, antibiotics, and antianemics); fetal well-being, hematocrit values, and the presence of vaginal bleeding were regularly assessed during monitoring. Laboratory findings showed that hemoglobin levels (11.6 g/dL) and coagulation values (INR: 0.96) were within normal limits. Oxytocin (Synpitan 5 IU ampoule) and ergoalkaloid (Methyler 0.2 mg/ml ampoule) treatments were planned to address the potential risk of postpartum hemorrhage, and anti-anemia treatment (Ferrosanol 1*1) was administered due to existing anemia. Post-cesarean nursing care included monitoring vaginal bleeding, assessing uterine involution, checking the incision site, managing pain, monitoring fluid and electrolyte balance, monitoring vital signs, managing fatigue, ensuring bed rest and safe mobilization, providing patient and newborn education, and evaluating the risk of bleeding and anemia due to thalassemia carrier status.

Conclusion: In pregnancies with co-existing high-risk conditions such as placenta previa and thalassemia carrier status, close monitoring and nursing care in the post-cesarean period are critical in preventing

complications. A multidisciplinary team approach should be used to effectively maintain the well-being of both mother and fetus.

Keywords: Placenta previa; thalassemia; cesarean section surgery; nursing care.

BİLDİRİ NO: 19

YENİDOĞAN YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE YAPAY ZEKÂ UYGULAMALARI VE EBELİK BAKIMI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ: GÜNCEL BİR DERLEME

Sevde UÇAR¹, Hatice Gül ÖZTAŞ²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Bu derlemenin amacı, yenidoğan yoğun bakım ünitesinde kullanılan yapay zekâ temelli uygulamaları güncel literatür doğrultusunda incelemek ve bu teknolojilerin ebelik bakımı üzerindeki olası yansımalarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu anlatı derlemesinde 2015–2025 yılları arasında PubMed, Web of Science, Scopus, Google Scholar ve Cochrane Library veri tabanlarında yayımlanan çalışmalar taranmıştır. “Yapay zekâ”, “yenidoğan yoğun bakım”, “ebelik”, “klinik karar destek sistemleri” ve “komplikasyon tahmini” anahtar kelimeleri ile İngilizce karşılıkları kullanılmış; tam metnine ulaşılan uygun çalışmalar tematik olarak sentezlenmiştir.

Bulgular: Yenidoğan yoğun bakım ünitesi, fizyolojik izlem verileri, laboratuvar sonuçları, görüntüleme bulguları, ilaç uygulamaları ve klinik gözlem notları gibi büyük hacimli veri üreten bir bakım alanıdır. Yapay zekâ uygulamaları bu verileri analiz ederek sepsis, mortalite, morbidite, retinopati, solunum yetmezliği, ilaç doz hataları ve klinik kötüleşme riskinin erken tanınmasına katkı sunabilir. Bununla birlikte bu sistemlerin klinik uygulamaya güvenli biçimde aktarılması için dış doğrulama, veri kalitesi, etik denetim, algoritmik önyargıların azaltılması, şeffaflık ve sağlık profesyonellerinin aktif gözetimi gereklidir. YYBÜ’de yapay zekâ uygulamalarını dört ana başlıkta ele almaktadır: görüntü yorumlama, elektronik sağlık kayıtlarına dayalı tahmin modellemesi, gerçek zamanlı izlem verilerinin entegrasyonu ve dokümantasyon/faturalandırma süreçleri.

Sonuç: Yapay zekâ, yenidoğan yoğun bakımda ebelik bakımının yerini alan değil; ebenin klinik karar verme, erken uyarı, bakım planlama, kayıt yönetimi, aile eğitimi ve hasta güvenliği süreçlerini güçlendiren destekleyici bir araç olarak değerlendirilmelidir. Gelecekte yapay zekâ destekli sistemlerin ebelik eğitimine, simülasyon temelli öğrenmeye ve bireyselleştirilmiş yenidoğan bakımına daha fazla entegre edilmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan yoğun bakım, yapay zekâ, ebelik bakımı, makine öğrenmesi, klinik karar destek sistemleri, yenidoğan güvenliği.

ABSTRACT NO: 19

**ARTIFICIAL INTELLIGENCE APPLICATIONS IN THE NEONATAL INTENSIVE CARE UNIT
AND THEIR EVALUATION FROM A MIDWIFERY CARE PERSPECTIVE: A CURRENT
REVIEW**

Sevde UÇAR¹, Hatice Gül ÖZTAŞ²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Objective: The aim of this review is to examine artificial intelligence-based applications used in the neonatal intensive care unit in light of the current literature and to evaluate the potential implications of these technologies for midwifery care.

Methods: For this narrative review, studies published between 2015 and 2025 in the PubMed, Web of Science, Scopus, Google Scholar and Cochrane Library databases were screened. The keywords “artificial intelligence”, “neonatal intensive care”, “midwifery”, “clinical decision support systems” and “complication prediction” and their English equivalents were used; suitable studies for which full-text access was available were thematically synthesised.

Results: The neonatal intensive care unit is a care setting that generates large volumes of data, including physiological monitoring data, laboratory results, imaging findings, medication administration records and clinical observation notes. Artificial intelligence applications can contribute to the early detection of risks such as sepsis, mortality, morbidity, retinopathy, respiratory failure, medication dosing errors and clinical deterioration by analysing these data. However, for these systems to be safely implemented in clinical practice, external validation, data quality, ethical oversight, the reduction of algorithmic bias and transparency, and active supervision by healthcare professionals are essential. In the NICU, artificial intelligence applications can be considered under four main domains: image interpretation, prediction modelling based on electronic health records, integration of real-time monitoring data, and documentation/billing processes.

Conclusion: Artificial intelligence should not be viewed as a replacement for midwifery care in neonatal intensive care; rather, it should be regarded as a supportive tool that enhances the midwife’s clinical decision-making, early warning systems, care planning, record management, family education and patient safety processes. In the future, it is anticipated that AI-supported systems will be further integrated into midwifery education, simulation-based learning, and personalised neonatal care.

Keywords: Neonatal intensive care, artificial intelligence, midwifery care, machine learning, clinical decision support systems, neonatal safety.

BİLDİRİ NO: 20

ANNE BEBEK TEMAS ENGELİNİN ANNELİK HÜZNÜ VE UYUMUNA ETKİ

İrem BÜYÜKBOZAT¹, Aysel BÜLEZ²

¹Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Artuklu, Mardin

² Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, anne-bebek temas engelinin doğum sonrası hüznün ve annelik uyumu üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırma, Ocak–Eylül 2023 tarihleri arasında Mardin’de bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde iki gruplu paralel tasarımda randomize kontrollü çalışma olarak yürütülmüştür. Dahil edilme kriterlerini karşılayan toplam 297 sağlıklı anne (girişim: n=198; kontrol: n=99) basit randomizasyon yöntemiyle gruplara atanmıştır. Girişim grubunda doğumdan sonraki ilk 10 dakika içinde kesintisiz ten tene temas sağlanırken, kontrol grubunda standart bakım uygulanmıştır. Veriler doğum sonrası 14. günde Doğum Sonrası Kendini Değerlendirme Ölçeği ve Doğum Sonrası Hüznün Değerlendirme Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 programı kullanılmış ve p<0.05 anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Gruplar arasında doğum sonrası hüznün puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Girişim grubundaki annelerin hüznün düzeylerinin daha düşük olduğu belirlenmiştir. Ayrıca girişim grubunda eş ile ilişki kalitesi, doğum deneyiminden memnuniyet ve annelik/yeni doğan bakımına ilişkin memnuniyet alt boyut puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır (p<0.05). Genel anestezi ile doğum yapan annelerde öz değerlendirme ve uyum süreçlerinin olumsuz etkilendiği görülmüştür.

Sonuç ve Öneriler: Anne-bebek temas engelinin ortadan kaldırılması, doğum sonrası hüznün azaltılması ve annelik uyumunun artırılması açısından etkili bir yaklaşımdır. Doğumdan hemen sonra kesintisiz ten tene temasın sağlanması, doğum hizmetlerinde standart bakım uygulamaları arasına dahil edilmelidir. Sağlık profesyonellerine bu konuda eğitim verilmesi ve kurum politikalarının bu uygulamayı destekleyecek şekilde düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ten Tene Temas, Doğum Sonrası Dönem, Annelik Uyumu, Doğum Sonrası Hüznün, Randomize Kontrollü Çalışma

ABSTRACT NO: 20

**THE EFFECT OF MATERNAL–INFANT CONTACT BARRIERS ON POSTPARTUM BLUES AND
MATERNAL ADJUSTMENT**

İrem BÜYÜKBOZAT¹, Aysel BÜLEZ²

¹Mardin Training and Research Hospital, Artuklu, Mardin

² Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Midwifery Department, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to determine the effect of maternal–infant contact barriers on postpartum blues and maternal adjustment.

Methods: This study was designed as a two-arm, parallel-group randomized controlled trial and conducted at a Training and Research Hospital in Mardin, Turkey, between January and September 2023. A total of 297 healthy mothers (intervention: n=198; control: n=99) who met the inclusion criteria were randomly assigned using simple randomization. In the intervention group, uninterrupted skin-to-skin contact was provided within the first 10 minutes after birth, whereas the control group received standard care. Data were collected on postpartum day 14 using the Postpartum Self-Evaluation Scale and the Postpartum Maternal Blues Evaluation Scale. Data were analysed using SPSS 25.0, and $p<0.05$ was considered statistically significant.

Results: A statistically significant difference was found between the groups in terms of postpartum blues scores ($p<0.05$). Mothers in the intervention group had lower levels of postpartum blues. Additionally, the intervention group showed significantly higher scores in the subscales of partner relationship quality, satisfaction with the birth experience, and satisfaction with motherhood/newborn care ($p<0.05$). It was also observed that general anaesthesia during delivery negatively affected maternal self-evaluation and adjustment.

Conclusion and Suggestions: Eliminating barriers to maternal–infant contact is an effective approach to reducing postpartum blues and improving maternal adjustment. Uninterrupted skin-to-skin contact immediately after birth should be incorporated into routine maternity care practices. Training healthcare professionals and developing institutional policies to support this practice are recommended.

Keywords: Skin-to-Skin Contact, Postpartum Period, Maternal Adjustment, Postpartum Blues, Randomized Controlled Trial

BİLDİRİ NO: 21

SAĞLIK EĞİTİMİNDE DİJİTAL DÖNÜŞÜM: SİMÜLASYON VE SANAL GERÇEKLİK YAKLAŞIMLARI

Eda SEVER¹, Aslıhan BOLAT SELA²

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Afşin Devlet Hastanesi, Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Derlemede sağlık eğitiminde yararlanılan çağdaş teknolojik uygulamalar ele alınmakta; simülasyona dayalı eğitim yaklaşımları ile sanal ve artırılmış gerçeklik temelli öğretim yöntemleri değerlendirilmektedir. Ayrıca bu uygulamaların güçlü ve sınırlı yönleri tartışılarak ebelik disiplinine yönelik önerilere yer verilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Derlemede sağlık eğitimi, ebelik, simülasyon, sanal gerçeklik anahtar kelimeleri girilerek literatür doğrultusunda incelenmiştir.

Bulgular: Literatürde yer alan çalışmalar, sağlık eğitiminde simülasyon kullanımının öğrencilerin bilgi düzeylerini, öz-yeterlik algılarını ve eleştirel düşünme becerilerini artırdığını ayrıca psikomotor klinik performanslarını geliştirdiğini göstermektedir. Ayrıca simülasyon temelli eğitimin öğrencilerin özgüvenlerini yükselttiği, öğrenme doyumlarını artırdığı ve gerçek klinik ortamlarda deneyimledikleri kaygı düzeylerini azalttığı bildirilmektedir. Khalid Al-Mugheed tarafından 2022 yılında Kuzey Kıbrıs'taki hemşirelik öğrencileriyle gerçekleştirilen araştırmada sanal gerçeklik ve çevrimiçi eğitim uygulamaları ile geleneksel öğretim yöntemleri bilgi ve tutum açısından karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuçlar sanal gerçeklik ve çevrimiçi eğitim yaklaşımlarının geleneksel eğitime kıyasla öğrencilerin bilgi düzeylerini artırdığını ve tutumlarında dikkat çekici değişimlere yol açtığını göstermektedir. Wang tarafından 2023 yılında Çin'de hemşirelik öğrencileriyle yürütülen araştırmada sanal gerçeklik uygulamaları ile geleneksel öğretim yöntemleri öz-yönlendirilmiş öğrenme ve eleştirel düşünme becerileri açısından karşılaştırılmıştır. Elde edilen bulgular sanal gerçeklik temelli eğitimin öğrencilerin öz-yönlendirilmiş öğrenme kapasitelerini ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiğini ortaya koymaktadır.

Sonuç ve Öneriler: Eğitimde etkin ve verimli bir öğrenme ortamının oluşturulması, nitelikli bireylerin yetiştirilmesi amacıyla teknolojinin öğretim süreçlerine entegrasyonu kaçınılmaz hale gelmiştir. Bu bağlamda simülasyon sistemleri ve bilgisayar destekli öğretim yöntemleri, sağlık eğitiminde psikomotor ve tutumsal becerilerin kazandırılmasına, temel uygulamaların yeterli düzeyde öğretilmesine, hasta bakım kalitesinin artırılmasına ve hasta güvenliğinin desteklenmesine sağladıkları katkılar nedeniyle önemli bir yer tutmaktadır. Bu doğrultuda başta ebelik öğrencileri olmak üzere sağlık alanındaki tüm öğrencilerin beceri kazanımları ve

mesleğe yönelik hazırlık süreçleri daha etkin biçimde güçlendirilmelidir. Anne, yenidoğan ve kadın sağlığı alanlarında ebelik öğrencilerinin nitelikli hizmet sunmaları desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık eğitimi; simülasyon; sanal gerçeklik; ebelik.

ABSTRACT NO: 21

**DIGITAL TRANSFORMATION IN HEALTH EDUCATION: SIMULATION AND VIRTUAL
REALITY APPROACHES**

Eda SEVER¹, Aslıhan BOLAT SELA²

¹Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital, Kahramanmaraş

²Afşin State Hospital, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Purpose: This compilation examines contemporary technological applications in health education, focusing on simulation-based approaches and virtual/augmented reality (VR/AR) teaching methods. It also discusses their strengths, limitations, and implications for the midwifery discipline.

Methods: Relevant literature was reviewed using the keywords health education, midwifery, simulation, and virtual reality.

Results: Evidence indicates that simulation in health education enhances students' knowledge, self-efficacy, and critical thinking, while improving psychomotor clinical performance. Simulation-based training also increases self-confidence, learning satisfaction, and reduces anxiety in real clinical environments. A 2022 study by Al-Mugheed with nursing students in Northern Cyprus compared VR and online education with traditional methods, showing that technology-based approaches significantly improved knowledge levels and positively influenced student attitudes. Similarly, Wang's 2023 study with nursing students in China found that VR-based education improved self-directed learning and critical thinking skills compared to traditional teaching.

Conclusion and Suggestions: Integrating technology into education is essential for creating effective learning environments and training competent professionals. Simulation systems and computer-assisted instruction play a critical role in developing psychomotor and attitudinal skills, ensuring adequate practice of fundamental procedures, improving patient care quality, and supporting patient safety. Therefore, skill acquisition and technologies preparation processes in health education—especially in midwifery—should be strengthened through these technologies. Midwifery students should be supported to deliver high-quality care in maternal, newborn, and women's health.

Keywords: Health education; simulation; virtual reality; midwifery.

BİLDİRİ NO: 22

BİR EBENİN KALEMİNDEN: EBELİK MESLEĞİNDE KALİTE YÖNETİMİ

Aslıhan BOLAT SELA¹, Eda SEVER²

¹Kahramanmaraş Afşin Devlet Hastanesi, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Derleme niteliğinde hazırlanan bu çalışmada ebelik mesleğinin kalite standartlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Ebelikte akreditasyon, eğitimden klinik uygulamaya kadar tüm sürecin kalite ve güvenliğinin garanti altına alınmasıdır. Konu ile literatür taraması yapılmış, ilgili makaleler ve tezler incelenmiştir.

Bulgular: Akreditasyon düşük gelirli ülkelerde pek yaygın değildir ve genellikle uluslararası desteğe bağlıdır. Bogren ve ark. 2021 yılında yapmış olduğu bir çalışmada, Bangladeş’te ebelik eğitim sistemindeki en önemli yapısal eksikliğin, klinik uygulama alanlarının yetersizliği olduğu belirlenmiştir. Abedian ve ark. Yapmış olduğu bir çalışmada, İran’da klinik ebelik eğitime ilişkin özgün standartların uygulanmasının, klinik eğitim programlarının kalitesinin artmasına yol açabileceği öngörülmüştür. Dünya Sağlık Örgütü, nitelikli ebelik hizmetlerinin yaygınlaştırılması durumunda, anne ve yenidoğan mortalite ve morbiditesinin %80’den fazlasının önlenebileceğini bildirmektedir. Ebelik eğitim programlarının akreditasyonu, ebelik eğitiminin ve bakımının kalitesini iyileştirmeyi amaçlamaktadır. Sağlık profesyonellerinin yüksek kaliteli sağlık hizmeti verebilmesi için yeterli yetkinlikte ve donanımda olması belirli kuruluşların sorumluluğundadır. Ülkemizde ebelik programlarını da kapsayan sağlık bilimleri eğitiminde akreditasyon çalışmaları 2015 yılında sağlık bilimleri eğitim programları değerlendirme ve akreditasyon Derneği (SABAK)’nin kurulması ile başlamıştır. Türkiye’de ebelik eğitiminin kalitesini güvence altına almak ve uluslararası standartlara uygun hale getirmek için Ebelik Eğitim Programları ve Değerlendirme Akreditasyon Derneği (EPDAK) 2022 yılında ilk genel kurulunu gerçekleştirmiştir. Uluslararası Ebelik Konfederasyonu akreditasyon sistemi, her ülkenin veya bölgenin yerel bağlamlarına uyarlanabilir standartlarla güçlendirilmesi, ebeliğin dünya çapında profesyonelleşmesi ve tanınması için kilit önem taşımaktadır.

Sonuç: Sonuç olarak ebeler; sağlık, eşitlik ve toplumsal refahı etkileyerek sürdürülebilir kalkınmanın merkezinde yer alır. Ebelikte akreditasyonun artması, eğitim ve hizmet kalitesinin artmasını sağlar ve sağlık sistemini daha sürdürülebilir hale getirir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik; akreditasyon; eğitim kalitesi.

ABSTRACT NO: 22

FROM A MIDWIFE'S PEN: QUALITY MANAGEMENT IN THE MIDWIFERY PROFESSION

Ashıhan BOLAT SELA¹, Eda SEVER²

¹Afşin State Hospital, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Purpose: This review aims to determine the quality standards of the midwifery profession.

Methods: Accreditation in midwifery is the guarantee of quality and safety throughout the entire process, from education to clinical practice. A literature review was conducted on the subject, and relevant articles and theses were examined.

Results: Accreditation isn't very common in low-income countries and generally dependent on international support. In a study conducted by Bogren et al. in 2021, it was determined that the most significant structural deficiency the midwifery education system in Bangladesh was the inadequacy clinical practice areas. In study by Abedian et al. it was predicted that implementation of specific standards for clinical midwifery education in Iran could lead to an improvement the quality of clinical training programs. The World Health Organization reports that more than % 80 maternal and neonatal mortality and morbidity could be prevented quality midwifery services were widespread. Accreditation of midwifery education programs aims improve the quality of midwifery education and care. It is the responsibility of certain organizations to ensure that health professionals are adequately competent and equipped to provide high-quality health services. In our country, accreditation efforts in health sciences education, including midwifery programs, began in 2015 with the establishment of the Health Sciences Education Programs Evaluation and Accreditation Association (SABAK). To ensure the quality midwifery education in Turkey and bring up to international standards, the Midwifery Education Programs and Evaluation Accreditation Association (EPDAK) held its first general assembly in 2022. Strengthening International Confederation Midwives accreditation system with standards adaptable to the local contexts of each country or region is key to the professionalization and recognition of midwifery worldwide.

Conclusion and Suggestions: Midwives are central sustainable development by impacting health, equity, and social wellbeing. Increased accreditation midwifery leads improved education, service quality, making the health system more sustainable.

Keywords: Midwifery; accreditation; quality of education.

BİLDİRİ NO: 23

DİJİTAL SAĞLIK, YAPAY ZEKÂ VE EBELİKTE TEKNOLOJİ KULLANIMI

Nihal ALOĞLU¹, Rumeysa OĞULLUK², Aleyna Aylin ARDİLİ²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Dijital dönüşüm süreci, sağlık sektöründe yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin klinik ve yönetsel alanlarda kullanımını hızlandırmıştır. Yapay zekâ; büyük veri analizi, karar destek sistemleri ve süreç otomasyonu aracılığıyla sağlık hizmetlerinin verimliliğini ve doğruluğunu artırmaktadır. Bu teknolojik gelişim, özellikle kadın sağlığı ve obstetri alanında erken tanı, risk yönetimi ve bakım kalitesinin yükseltilmesi için önemli fırsatlar sunmaktadır. Geleneksel ebelik uygulamaları birebir bakım ve klinik deneyime dayanırken, günümüzde geliştirilen YZ destekli sistemler gebelik izlemi, fetal değerlendirme ve doğum sonrası bakımda ebelerin klinik karar verme süreçlerini destekleyen kritik bir rol üstlenmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, yapay zekâ teknolojilerinin ebelik disiplinine entegrasyonunu; perinatal, obstetri ve postpartum dönemlerdeki spesifik kullanım potansiyelleri üzerinden çözümlemektir. Bu bağlamda, YZ sistemlerinin tanısal ve takip odaklı klinik katkılarının yanı sıra; veri güvenliği, hasta mahremiyeti ve yasal sorumluluklar gibi etik-mesleki boyutların değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Ayrıca çalışma, yapay zekânın ebelik bakımının insani boyutunu ikame eden değil, bakım kalitesini artıran tamamlayıcı bir unsur olarak stratejik konumunu belirlemeyi amaçlamaktadır.

Sonuç: Yapay zekâ teknolojileri, ebelik uygulamalarında bakım süreçlerini dijitalleştiren ve modernize eden güçlü bir araç haline gelmiştir. Gebelik ve doğum süreçlerinde risklerin öngörülmesi ve bakımın kişiye özel yapılandırılması açısından önemli katkılar sağladığı görülmektedir. Bu yenilikler hem bakım niteliğini hem de hasta memnuniyetini artırmaktadır. Bununla birlikte, veri güvenliği, mahremiyet ve ebelerin teknolojik yetkinlikleri gibi etik konuların titizlikle yönetilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ; dijital sağlık; obstetri; perinatal bakım; sağlık teknolojileri.

ABSTRACT NO: 23

**DİGİTAL HEALTH, ARTİFİCİAL İNTELLİGENCE, AND THE USE OF TECHNOLOGY İN
MİDWİFERY**

Nihal ALOĞLU¹, Rumeysa OĞULLUK², Aleyna Aylin ARDİLİ²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction: The digital transformation process has accelerated the use of artificial intelligence (AI) technologies in both clinical and administrative areas within the healthcare sector. AI enhances the efficiency and accuracy of health services through big data analysis, decision support systems, and process automation. This technological development offers significant opportunities for early diagnosis, risk management, and improving the quality of care, particularly in the fields of women’s health and obstetrics. While traditional midwifery practices are based on one-on-one care and clinical experience, contemporary AI-supported systems now play a critical role in supporting midwives’ clinical decision-making processes in areas such as pregnancy monitoring, fetal assessment, and postpartum care.

Aim: The primary aim of this study is to examine the integration of artificial intelligence (AI) technologies into the discipline of midwifery, with a focus on their potential applications during the perinatal, obstetric, and postpartum periods. In this context, the study evaluates not only the clinical contributions of AI systems in diagnosis and monitoring processes, but also the ethical and professional dimensions, including data security, patient privacy, and legal responsibilities. Furthermore, it aims to position artificial intelligence not as a replacement for the human aspect of midwifery care, but as a complementary tool that enhances the quality of care.

Conclusion: Artificial intelligence technologies have become a powerful tool that digitizes and modernizes care processes in midwifery practices. It is observed that they provide significant contributions in predicting risks during pregnancy and childbirth processes and in structuring personalized care. These innovations increase both the quality of care and patient satisfaction. However, ethical issues such as data security, privacy, and the technological competence of midwives must be managed with precision.

Keywords: Artificial intelligence; digital health; obstetrics; perinatal care; health technologies.

BİLDİRİ NO: 24

ERKEN TEN TENE TEMASIN ANNE-BEBEK BAĞLANMASINA VE TRAVMATİK DOĞUM ALGISINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Hatice OKÇU¹, Aysel BÜLEZ²

¹Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Doğum Kliniği, Batman

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, doğumdan hemen sonra uygulanan erken ten tene temasın anne-bebek bağlanması ve travmatik doğum algısı üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Araştırma, Aralık 2021–Mayıs 2022 tarihleri arasında Türkiye’de bir kamu hastanesinde yürütülen randomize kontrollü bir çalışmadır. Örneklem büyüklüğü %95 güven düzeyi ve %80 güç ile minimum 338 olarak hesaplanmış, olası kayıplar dikkate alınarak 367 lohusa çalışmaya dâhil edilmiştir. Katılımcılar girişim (erken ten tene temas) ve kontrol (standart bakım) gruplarına randomize edilmiştir. İzlem sürecinde kayıplar olmuş ve analizler her grupta 175 katılımcı üzerinden tamamlanmıştır. Veriler bağımsız örneklem t-testi, Mann–Whitney U, Kruskal–Wallis ve ki-kare testleri ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Anne-bebek bağlanma puanları girişim grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($Z = -4.516$; $p < 0.001$). Travmatik doğum algısı puanları ise girişim grubunda anlamlı düzeyde daha düşük saptanmıştır ($Z = -7.147$; $p < 0.001$). Girişim grubunda bağlanma puan ortalaması 95.69 ± 7.70 , travmatik doğum algısı puan ortalaması 67.41 ± 27.19 olarak belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Erken ten tene temas, anne-bebek bağlanmasını güçlendiren ve travmatik doğum algısını azaltan etkili, düşük maliyetli ve uygulanabilir bir girişimdir. Bu uygulamanın doğum sonrası rutin bakım protokollerine entegre edilmesi, sağlık çalışanları tarafından standart hale getirilmesi ve yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ten Tene Temas, Anne-Bebek Bağlanması, Travmatik Doğum Algısı, Doğum Sonrası Dönem, Randomize Kontrollü Çalışma

ABSTRACT NO: 24

**IMPACT OF EARLY SKIN-TO-SKIN CONTACT ON MATERNAL–INFANT ATTACHMENT AND
TRAUMATIC CHILDBIRTH PERCEPTION: A RANDOMIZED CONTROLLED TRIAL**

Hatice OKÇU¹, Aysel BÜLEZ²

¹Batman Training and Research Hospital, Obstetric’ Clinic, Batman

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to evaluate the effect of early skin-to-skin contact (SSC) on maternal–infant attachment and the perception of traumatic childbirth among postpartum women.

Methods: This randomized controlled trial was conducted between December 2021 and May 2022 at a public hospital in Türkiye. The sample size was calculated as a minimum of 338 participants at a 95% confidence level and 80% power; 367 women were recruited considering potential attrition. Participants were randomized into an intervention group (early SSC) and a control group (standard care). After follow-up losses, analyses were completed with 175 participants in each group. Data were analysed using independent samples t-test, Mann–Whitney U, Kruskal–Wallis, and chi-square tests.

Results: Maternal–infant attachment scores were significantly higher in the intervention group than in the control group ($Z = -4.516$; $p < 0.001$). Perception of traumatic childbirth scores were significantly lower in the intervention group ($Z = -7.147$; $p < 0.001$). The mean maternal attachment score was 95.69 ± 7.70 , and the mean traumatic childbirth perception score was 67.41 ± 27.19 in the intervention group.

Conclusion and Suggestions: Early skin-to-skin contact is an effective, evidence-based, and easily applicable intervention that enhances maternal–infant attachment and reduces traumatic childbirth perception. Integrating SSC into routine maternity care protocols, ensuring staff training, and standardizing its implementation across healthcare settings are strongly recommended.

Keywords: Skin-to-Skin Contact, Maternal Attachment, Traumatic Childbirth, Postpartum Period, Randomized Controlled Trial

BİLDİRİ NO: 25

YENİDOĞAN CANLANDIRMASINDA GÜNCEL YAKLAŞIMLAR

Büşra IŞIKCAN¹, Güldane Damla KAYA²

¹Elbistan Devlet Hastanesi, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Yenidoğan canlandırması, yenidoğanın hava yolu yönetimi, ventilasyonu ve ilaç uygulaması gibi birden fazla müdahale sürecini kapsayan, genelde eş zamanlı gerçekleştirilmesi ve bu süreçte hızlı olması gereken kritik zamanda yüksek riskli klinik bir olaydır. Uluslararası Resüsitasyon İrtibat Komitesi (International Liaison Committee on Resuscitation (ILCOR)) ve Amerikan Pediatri Akademisi (American Academy of Pediatrics (AAP)) her 5 yılda bir NRP eğitim materyallerini güncellemektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, güncel NRP kılavuzları ve literatür doğrultusunda yenidoğan canlandırmasında hava yolu yönetimi, ventilasyon, göbek kordonu yönetimi ve ilaç uygulamalarına ilişkin temel yaklaşımları değerlendirmektir. Ayrıca prematüre ve term yenidoğanlarda canlandırma sürecinin etkin, güvenli ve ekip temelli yürütülmesine yönelik güncel önerilerin özetlenmesi hedeflenmiştir.

Yöntem: ILCOR, AAP, Avustralya ve Yeni Zelanda Resüsitasyon Komitesi (The Australian and New Zealand Committee on Resuscitation (ANZCOR)) ve T.C. Sağlık Bakanlığı kılavuzları; PubMed ve Google Akademik veri tabanları kullanılarak “Newborn”, “Resuscitation”, “Premature”, “Umbilical Cord”, “Positive-Pressure Respiration” kelimeleri kullanılarak güncel literatür taranmıştır.

Bulgular: ILCOR, iyi canlandırmanın sonuçları için 3 temel bileşeni vurgular: canlandırmada kullanılan kılavuzlar, sağlık profesyonellerinin canlandırma konusunda etkili eğitimi ve zamanında canlandırma uygulanmasıdır. Yönetim planını belirlemek ve multidisipliner koordinasyonu sağlamak amacıyla, obstetri ve ebe ekibini de kapsayan NRP ekibin önceden bilgilendirilmesi ve iletişime geçilmesi önerilmektedir. 2025 yılı güncellemeleri kapsamında “Pozitif Basıncılı Ventilasyon” terimi “Ventilasyon” olarak kullanılmaktadır. Yenidoğan ≥ 34 hafta hareketsiz doğduğunda kordonun klemplenmesi yerine kordon sağımı erken klemplemeye kıyasla orta-şiddetli hipoksik iskemik ensefalopati riskini azalttığı saptanmıştır; <28 haftalık aşırı preterm yenidoğanlarda kordon sağımı önerilmemektedir. Acil resüsitasyon gerektirmeyen preterm ve term yenidoğanlarda kordon klemplemenin en az 60 saniye ertelenmesi güçlü birer öneri haline gelmiştir. Canlandırma sürecinde ilaç uygulamalarında sodyum bikarbonatın kullanım önerisi kaldırılmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışma yenidoğan canlandırmasında ventilasyonun önceliğini, kordon yönetimi yaklaşımlarını, entübasyon sürecini ve ilaç uygulamalarındaki kritik değişiklikleri içeren kanıta dayalı güncel uygulamaları sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan; canlandırma; prematüre; umbilikal kord; pozitif basınçlı solunum.

ABSTRACT NO: 25

CURRENT APPROACHES TO NEONATAL RESUSCITATION

Büşra IŞIKCAN¹, Güldane Damla KAYA²

¹Elbistan State Hospital, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Department of Midwifery, Kahramanmaraş

ABSTRACT

Introduction: Neonatal resuscitation is a high-risk clinical event occurring during a critical period, typically requiring multiple interventions—such as airway management, ventilation and medication administration—to be carried out simultaneously and with great speed. The International Liaison Committee on Resuscitation (ILCOR) and the American Academy of Pediatrics (AAP) update the NRP training materials every five years.

Purpose: The aim of this study is to evaluate the fundamental approaches to airway management, ventilation, umbilical cord management and medication administration in neonatal resuscitation, in line with current NRP guidelines and the literature. It also aims to summarise current recommendations for the effective, safe and team-based delivery of the resuscitation process in preterm and term newborns.

Method: Guidelines from ILCOR, the AAP, the Australian and New Zealand Committee on Resuscitation (ANZCOR) and the Turkish Ministry of Health; A search of the current literature was conducted using the keywords “Newborn”, “Resuscitation”, “Premature”, “Umbilical Cord” and “Positive-Pressure Respiration” via the PubMed and Google Scholar databases.

Results: ILCOR highlights three key components for successful resuscitation: the guidelines used in resuscitation, effective training of healthcare professionals in resuscitation, and the timely implementation of resuscitation. To establish a management plan and ensure multidisciplinary coordination, it is recommended that the NRP team, including the obstetrics and midwifery team, be informed in advance and contacted. As part of the 2025 updates, the term ‘Positive Pressure Ventilation’ is now used as ‘Ventilation’. It has been established that cord milking, rather than clamping the cord, reduces the risk of moderate-to-severe hypoxic-ischaemic encephalopathy compared to early clamping when a newborn ≥ 34 weeks is born motionless; cord milking is not recommended for extremely preterm newborns <28 weeks. Delaying umbilical cord clamping for at least 60 seconds in preterm and term newborns not requiring emergency resuscitation has become a strong recommendation. The recommendation for the use of sodium bicarbonate in drug administration during the resuscitation process has been withdrawn.

Conclusion and Suggestions: This study presents current evidence-based practices covering the priority of ventilation in neonatal resuscitation, approaches to umbilical cord management, the intubation process, and critical changes in medication administration.

Keywords: Newborn; resuscitation; premature; umbilical cord; positive-pressure respiration.

BİLDİRİ NO: 26

EBEVEYN SAĞLIK OKURYAZARLIĞININ ÇOCUK SAĞLIĞINA ETKİSİ: DİJİTALLEŞME PERSPEKTİFİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

Mehtap SÖNMEZ¹, Melike EVLİCE², Mehmet Çağtay ASLAN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi,
Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sağlık okuryazarlığı, bireylerin temel sağlık bilgilerine ulaşma, anlama, değerlendirme ve doğru kararlar verebilmek için kullanma kapasitesidir. Çocuk sağlığı söz konusu olduğunda, bu kavram "ebeveyn sağlık okuryazarlığı" olarak özelleşir; çünkü çocukların sağlığı üzerindeki en büyük belirleyici, ebeveynlerinin yetkinliğidir. Bu doğrultuda, ebeveynlerin sağlık okuryazarlığı çocuk sağlığı üzerindeki etkilerini ve ebeveynlerin çevrimiçi sağlık bilgisi davranışlarının çocuk sağlığı yönetimine yansımalarına bakarak, sağlık profesyonellerinin rehberlik rolüne dikkat çekilmesi hedeflenmektedir.

Yöntem: Ebeveynlerin sağlık okuryazarlığı düzeylerinin çocuk sağlığı üzerindeki etkileriyle ilgili ve geleneksel literatür taraması yapılarak, dijitalleşme hızlanan bilgi akışında ebeveynlerin doğru/yanlış ayrımı yapabilme yetkinlikleri değerlendirilmiş, konunun özeti geleneksel derleme olarak sunulmuştur.

Bulgular: Dijitalleşmenin hızla arttığı günümüzde, ebeveynlerin çocuklarının sağlığıyla ilgili bilgi arayışlarında dijital medyayı kaynak görmektedir. Bilgiye erişimin kolay ve hızlı olması, ebeveynlerin konfor alanı kontrolsüz bilgi akışını beraberinde getirmektedir. İncelemelerde, online bilgiye ulaşma hızı artsa da içeriklerin güvenilirliği ve okunabilirliğinin yetersizlikleri sürmektedir. Bilginin doğruluğunu ispatlama noktasında yaşanan güçlükler, "siberkondri" süreçlerini tetikleyerek ebeveynlerin hatalı kararlar almasına yol açabilmektedir. Ebeveynlerin dijital kaynaklardan edindikleri eksik veya yanlış bilgiler; çocuklarda gereksiz ilaç kullanımına, tanı gecikmelerine, sağlık hizmeti kullanımının azalmasına veya kaygı bozukluklarına sebebiyet verebilir. Literatürde yapılan çalışmalarda sosyal medyayla sunulan sağlık bilgisinin sıklıkla kullanılmadığı ve güvenilirliğinin sorgulanmadığı yönündedir. Çocuklu kadınlarda siberkondri ve e-sağlık okuryazarlığı seviyelerinin yüksekliği, dijital okuryazarlığının önemini kanıtlamaktadır. Annelerin sağlık okuryazarlık düzeyleri; eğitim durumu ve sosyo-ekonomik faktörlerle doğrudan ilişkili olup, düşük okuryazarlık seviyesi koruyucu sağlık hizmetlerinden yararlanma oranını düşürmektedir. Kontrolsüz

aramaların tetiklediği hastalık kaygısı, e-sağlık okuryazarlığı algısını yükseltse de her zaman doğru bilgiye ulaşıldığı anlamına gelmemektedir.

Sonuç: Ebeveyn sağlık okuryazarlığının geliştirilmesi, çocuk sağlığı yönetiminde ve tedavi süreçlerinde belirleyicidir. Dijitalleşmeyle birlikte bilgiye erişim hızlansa da durumun yarattığı bilgi kirliliği ve siberkondri riski, ebeveynlerin doğru bilgiyi ayırt etmede desteklenmesini zorunlu kılmaktadır. Çocuk sağlığının korunması adına, özellikle birinci basamaktaki sağlık profesyonellerinin ebeveynlere kanıta dayalı eğitim programları geliştirmesi ve dijital sağlık okuryazarlığı yetkinliklerini artıracak stratejiler uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı; ebeveyn; çocuk sağlığı; dijital sağlık okuryazarlığı.

ABSTRACT NO: 26

**THE IMPACT OF PARENTAL HEALTH AWARENESS ON CHILD HEALTH: AN EVALUATION
FROM THE PERSPECTIVE OF DIGITALIZATION**

Mehtap SÖNMEZ¹, Melike EVLİCE², Mehmet Çağtay ASLAN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction and Objective: Health literacy is the capacity of individuals to access, understand, evaluate, and use basic health information to make accurate decisions. In the context of child health, this concept evolves into "parental health literacy," as the primary determinant of children's health is the competence of their parents. Accordingly, this study aims to highlight the guiding role of healthcare professionals by examining the impact of parental health literacy on child health and the reflections of parents' online health information-seeking behaviors on child health management.

Method: A traditional literature review was conducted regarding the effects of parental health literacy levels on child health. In an era of accelerating information flow through digitalization, parents' competencies in distinguishing between correct and incorrect information were evaluated, and a summary of the subject is presented as a traditional review.

Findings: In today's rapidly digitalizing world, parents regard digital media as a primary source for seeking information about their children's health. While easy and fast access to information provides a comfort zone for parents, it also brings along an uncontrolled flow of information. Research indicates that although the speed of accessing online information has increased, the reliability and readability of content remain insufficient. Difficulties in verifying the accuracy of information can trigger "cyberchondria" processes, leading parents to make erroneous decisions. Incomplete or incorrect information obtained from digital sources by parents may result in unnecessary medication use in children, diagnostic delays, decreased utilization of healthcare services, or anxiety disorders. Studies in the literature suggest that health information presented on social media is frequently used without its reliability being questioned. High levels of cyberchondria and e-health literacy among women with children underscore the importance of digital literacy. Mothers' health literacy levels are directly related to their educational status and socio-economic factors; low literacy levels decrease the rate of utilizing preventive health services. Although health anxiety triggered by

uncontrolled searches raises the perception of e-health literacy, it does not always guarantee access to accurate information.

Conclusion: Improving parental health literacy is a decisive factor in child health management and treatment processes. While digitalization has accelerated access to information, the resulting information pollution and the risk of cyberchondria necessitate supporting parents in identifying accurate information. To protect child health, healthcare professionals particularly those in primary care should develop evidence-based educational programs for parents and implement strategies to enhance digital health literacy competencies.

Keywords: Health literacy; parent; child health; digital health literacy.

BİLDİRİ NO: 27

KÜLTÜREL VE GELENEKSEL UYGULAMALARIN DOĞUM AĞRISININ YÖNETİMİNE ETKİSİ: BİR DERLEME

Gülistan ACABAN¹, Serap ÖNER²

¹Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Yüksek Lisans

²Fırat Üniversitesi, Ebelik Bölümü, Elazığ

ÖZET

Giriş: Doğum ağrısı, birçok kadın için yaşamın en yoğun ve zorlayıcı deneyimlerinden biri olarak görülmektedir. Bu ağrı; fizyolojik süreçlerin yanı sıra psikososyal, kültürel ve çevresel etmenlerin etkileşimiyle şekillenen subjektif bir olgudur. Kültürel değerler, toplumsal öğrenme ve bireyin geçmiş deneyimleri ağrının algılanmasını ve verilen tepkileri önemli ölçüde etkiler.

Amaç: Bu derlemenin amacı, kültürel ve geleneksel uygulamaların doğum ağrısının yönetimi üzerindeki etkisini incelemek ve bu uygulamaların doğum deneyimine katkısını değerlendirmektir.

Gelişme: İncelenen çalışmalar, kültürel değerler ve geleneklerin doğum ağrısının algılanması, ifadesi ve yönetimi üzerinde belirleyici bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Doğum sürecindeki kadınların acılarını nasıl ifade edeceği; kültür, köken, dil engeli, sosyal ilişkiler ve destek sistemleri tarafından şekillenmektedir. Kadınların olumlu doğum deneyimlerinin desteklenmesi amacıyla, doğum uygulamaları kültürel görüşlerle uyumlu olacak şekilde düzenlenmiş ve uygun ağrı yönetimi stratejilerini içerecek biçimde planlanmıştır. Ayrıca kadınların ağrıya verdikleri yanıtların kültürel inançlar, dini ritüeller, öğrenilmiş davranışlar ve sosyal çevre tarafından önemli ölçüde etkilendiği belirlenmiştir. Dua etme, bitkisel uygulamalar, sıcak su banyosu, masaj ve aile desteği gibi geleneksel yöntemlerin yaygın olarak kullanıldığı; bu uygulamaların anksiyeteyi azalttığı, gevşeme sağladığı ve ağrı ile baş etmeyi kolaylaştırdığı bildirilmiştir.

Sonuç: Kültürel ve geleneksel uygulamalar, doğum ağrısının yönetiminde önemli bir yere sahiptir ve doğum deneyimini olumlu yönde etkilemektedir. Sağlık profesyonellerinin kültürel duyarlılığa sahip olması, kadınların inanç ve uygulamalarına saygı göstermesi ve bireyselleştirilmiş bakım sunması etkili ağrı yönetimi açısından önemlidir. Bu uygulamaların modern obstetrik bakım ile entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum ağrısı; kültürel uygulamalar; geleneksel yöntemler; ağrı yönetimi.

ABSTRACT NO: 27

**THE IMPACT OF CULTURAL AND TRADITIONAL PRACTICES ON LABOR PAIN
MANAGEMENT: A REVIEW**

Gülistan ACABAN¹, Serap ÖNER²

¹Firat University, Institute of Health Sciences, Midwifery Master's Degree

²Firat University, Department of Midwifery, Elazığ

ABSTRACT

Introduction: Labor pain is often regarded as one of the most intense and challenging experiences in life for many women. This pain is a subjective phenomenon shaped by the interaction of physiological processes as well as psychosocial, cultural, and environmental factors. Cultural values, social learning, and an individual's past experiences significantly influence the perception of pain and the responses it elicits.

Objective: The objective of this review is to examine the impact of cultural and traditional practices on the management of labor pain and to assess the contribution of these practices to the childbirth experience.

Results: The studies reviewed indicate that cultural values and traditions have a significant influence on the perception, expression, and management of labor pain. How women in labor manage their pain is shaped by culture, background, language barriers, social relationships, and support systems. To support women's positive birth experiences, birthing practices have been organized to align with cultural perspectives and planned to include appropriate pain management strategies. Additionally, it has been determined that women's responses to pain are significantly influenced by cultural beliefs, religious rituals, learned behaviors, and their social environment. Traditional methods such as prayer, herbal remedies, warm water baths, massage, and family support are widely used; these practices have been reported to reduce anxiety, promote relaxation, and facilitate pain management.

Conclusion: Cultural and traditional practices play a significant role in the management of labor pain and positively influence the childbirth experience. It is important for healthcare professionals to demonstrate cultural sensitivity, respect women's beliefs and practices, and provide personalized care to ensure effective pain management. It is recommended that these practices be integrated into modern obstetric care.

Keywords: Labor pain; cultural practices ; traditional methods; pain management.

BİLDİRİ NO: 28

DIJİTAL SAĞLIK EKOSİSTEMİNDE YENİ NESİL YETKİNLİKLER VE STRATEJİK ROL DÖNÜŞÜMÜ

Nihal ALOĞLU¹, Müzeyyen TORAMAN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Lisans Öğrencisi,
Kahramanmaraş

ÖZET

Giriş: Geleceğin sağlık sisteminde sağlık profesyonelleri, yalnızca klinik uygulama yapan **uygulayıcılar** değil; teknolojiyi şefkatle harmanlayan ve dijital dönüşümün merkezinde yer alan stratejik liderler olarak konumlanmaktadır. Bu dönüşüm, geleneksel görev tanımlarının ötesinde bir yetkinlik setini zorunlu kılmaktadır.

Amaç: Bu çalışma, hızla dijitalleşen modern sağlık ekosisteminde sağlık profesyonellerinin üstlenmesi gereken “yeni nesil” yetkinlikleri ve hibrit rollerini analiz ederek, geleceğin sağlık vizyonuna yönelik bir çerçeve sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışma, dijital sağlık ve sağlık eğitimi literatüründeki güncel gelişmelerin kavramsal incelemesine dayanan nitel bir analizdir. Mevcut teknolojik trendler ile değişen mesleki roller arasındaki ilişki; dijital okuryazarlık ve etik denetim temaları üzerinden değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Tartışma:

- **Teknolojik Adaptasyon ve Dijital Okuryazarlık:** En temel yetkinlik alanı olan dijital okuryazarlık; yapay zeka tabanlı karar destek sistemleri, giyilebilir teknolojiler ve tele-sağlık platformlarının kullanımını kapsamaktadır. Profesyoneller, otomasyon sürecinde teknolojinin tasarım aşamasında klinik uzmanlık sunan “ortak tasarımcı” (co-designer) rolünü üstlenmelidir.
- **“High-Tech” ve “High-Touch” Dengesi:** Teknolojik dönüşümün en kritik noktası, yüksek teknolojinin sağlık hizmetlerinin özü olan insani dokunuş (empati) ile dengelenmesidir. Sağlık profesyonelleri; veri gizliliği, algoritmik tarafsızlık ve mahremiyet gibi konularda “etik denetçi” rolünü benimsemelidir.

- **Stratejik Liderlik ve Hibrit Yetkinlikler:** Klinik uzmanlığın yanı sıra analitik düşünme, kriz yönetimi ve çok disiplinli çalışma yetilerini barındıran hibrit bir profil gereklidir. Kriz anlarındaki psikolojik dayanıklılık ve etik ikilemleri yönetme kabiliyeti profesyonelleri sistemin vazgeçilmez aktörleri kılacaktır.
Sınırlılıklar: Çalışma, mevcut teknolojik öngörülerle sınırlı olup; farklı sağlık disiplinlerine özgü spesifik uygulama farklarını ve bölgesel altyapı yetersizliklerinin etkilerini kapsamamaktadır.
Sonuç: Geleceğin sağlık profesyoneli, teknolojiyi bakımı iyileştiren bir araç olarak kullanan vizyonerdir. Eğitim müfredatları; dijital sağlık etiği ve inovasyon yönetimini kapsayacak şekilde güncellenmelidir.
Anahtar Kelimeler: Klinik yeterlilik; yapay zeka;sağlık bilgisi,tutumları;sağlık hizmeti sunumu

ABSTRACT NO: 28

**NEXT-GENERATION COMPETENCIES AND STRATEGIC ROLE TRANSFORMATION IN THE
DIGITAL HEALTH ECOSYSTEM**

Nihal ALOĞLU¹, Müzeyyen TORAMAN²

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Nursing, Kahramanmaraş

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Nursing Undergraduate Student

ABSTRACT

Introduction: In the healthcare system of the future, healthcare professionals are positioned not merely as practitioners performing clinical applications, but as strategic leaders at the center of digital transformation, blending technology with compassion. This transformation necessitates a competency set that goes beyond traditional job descriptions.

Aim: This study aims to provide a framework for the future vision of healthcare by analyzing the "next-generation" competencies and hybrid roles that healthcare professionals must undertake within the rapidly digitalizing modern healthcare ecosystem.

Method: The study is a qualitative analysis based on a conceptual review of current developments in digital health and healthcare education literature. The relationship between current technological trends and evolving professional roles has been evaluated through the themes of digital literacy and ethical oversight.

Findings and Discussion:

- **Technological Adaptation and Digital Literacy:** As the most fundamental competency area, digital literacy encompasses the use of artificial intelligence-based decision support systems, wearable technologies, and telehealth platforms. During the automation process, professionals should assume the role of "co-designer," providing clinical expertise in the design phase of technology.
- **Balancing "High-Tech" and "High-Touch":** The most critical aspect of technological transformation is balancing high technology with the "human touch" (empathy), which is the essence of healthcare services. Healthcare professionals should adopt the role of "ethical auditor" regarding issues such as data privacy, algorithmic bias, and confidentiality.
- **Strategic Leadership and Hybrid Competencies:** A hybrid profile incorporating analytical thinking, crisis management, and multidisciplinary collaboration skills alongside clinical expertise is required.

Psychological resilience during crises and the ability to manage ethical dilemmas will render professionals indispensable actors in the system.

Limitations: The study is limited to current technological projections and does not cover specific application differences across various healthcare disciplines or the impact of regional infrastructural deficiencies on this transformation.

Conclusion: The healthcare professional of the future is a visionary who utilizes technology as a tool to improve care. Educational curricula must be updated to encompass digital health ethics and innovation management.

Keywords: Clinical Competence; Artificial Intelligence; Health Knowledge, Attitudes, Practice; Delivery of Health Care.